

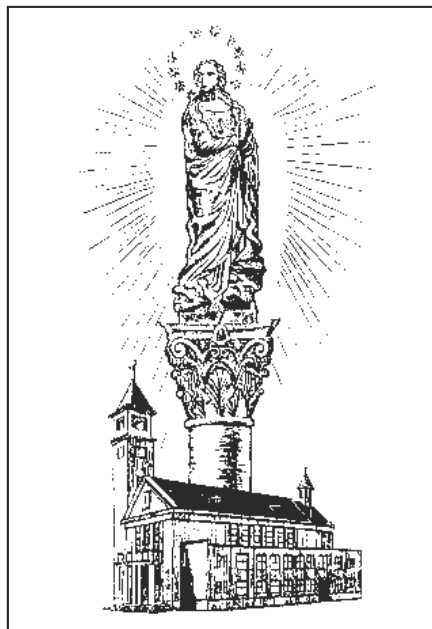
ZA DESET LET JSME VYŠLI 67x

Za deset uplynulých let jsme všichni – pokud jsme se tohoto vzpomínání dočkali – zestárlí, ale také jsme ve farním společenství ledacos zažili. Jestli vás letmá procházka minulou dekádou uvnitř listu jen trochu zaujme a potěší třeba vzpomínkou, pak vydávání našeho Věstníku, který právě slaví svoje desátiny, nebylo marnou službou naší farnosti.

VĚSTNÍK 1/95



Před deseti lety, na poutním zájezdu do Královce, jsme byli mladší...



VĚSTNÍK 1/2005

společenství křesťanů
v Praze 4 - Lhotce



Účet roku 2004

A CO DÁL?

Jako jiná léta touto dobou přicházíme s účetním výkazem roku 2004, aby farníci měli jasno o příjmech a výdajích. Tento průběžný přehled bude letos publikován v každém čísle Věstníku. A abychom nepřeshlapovali na místě, vypracovali jsme předběžný pastorační plán farnosti, s konkrétní odpovědností a termíny, který zároveň předkládáme našim farníkům k posouzení.

Nyní vyúčtování. Zůstatek z roku 2003 byl 144 170 Kč. Na sbírkách se vybralo 424 760 Kč a dary činily 85 000 Kč. Příjmy za celý minulý rok tedy obnášely 653 930 korun. V tom však nejsou započítány dvě mimořádné sbírky – 73 000 Kč na naši církevní školu Studánka a 81 000 Kč na pomoc postiženým záplavami.

Výdaje uplynulého roku jsou 511 126 Kč. Z toho nejvíce za elektřinu

v našem rekreačním domě v Královci 82 820 Kč, za plyn na vytápění kostela 82 330 Kč, za elektřinu v kostele 32 456 Kč a jeho pojištění 10 000 Kč. Pojištění Královce stálo dalších 14 666 Kč. Následují režijní výdaje za vodné a stočné, telefonní a soudní poplatky atd.

Bohoslužebné výdaje (hostie, svíce, nové kancionály) činily 15 449 Kč. Odeslané sbírky (Halář sv. Petra, Arcidiecézní Charita, nový kostel na Jižním Městě, církevní školství, kněžský seminář, Svěpomocný fond diecéze) představují částku 101 422 korun.

Rozdíl mezi příjmy a výdaji je 142 804 Kč. Připočteme-li k tomu ještě sbírku z neděle 9. ledna, tak stav na účtu naší farnosti je v současné chvíli 154 322 korun.

Všem štedrým dárcům a přispěvatelům Pán Bůh zaplať.

P. Bedřich VYMĚTALÍK

PASTORAČNÍ PLÁN FARNOSTI

FORMULACE PROBLÉMU:

Přesto, že naše Farnost Panny Marie Královny míru v Praze 4-Lhotce je živá, celá řada realizovaných aktivit směřuje především do jejího nitra. Vyzařování navenek je nedostatečné. Proto pastorační rada s farářem a jáhnem s pomocí Petra Křížka vypracovala rozbor situace a konkrétní plán, kterým se má naše farnost ubírat hned z kraje nového roku. Tato představa může samozřejmě doznat změny, protože s končícím volebním obdobím pastorační rady a při veřejném skládání účtů jejích členů dostanou slovo také farníci, aby se mohli k pastoračnímu plánu vyjádřit, a ten pak se stal programem celého farního společenství.

VÝCHOZÍ SITUACE:

- tradičně početná a živá farnost
- umístěná uprostřed sídlišť na okraji Prahy
- okolní farnosti (Modřany, Braník) jsou svým založením tradičnější a více „domácké“
- ve farnosti působí 3 „profesní“ služebníci (farář, farní vikář a jáhen)
- farnost má široký okruh členů připravených ke spolupráci (resp. spolupracujících) s „profesními“ služebníky
- farnost má existující a funkční pastorační radu

(pokračování na str. 6)

K + M + B 2005

aneb Šťastný nový rok vinšujeme vám

Rok se sešel s rokem a stejně jako loni i letos jsme se vypravili s koledníky do ulic matičky Prahy. Jak již nadpis článku napovídá, jednalo se o průvod tříkrálový. Každoročně si tak připomínáme příchod králů do Betléma za Ježíškem. Králové se přišli Ježíškovi poklonit a zároveň mu přinesli dary. Tyto dary pak byly inspirací k vytvoření dobročinné sbírky, kterou již pátým rokem organizuje Sdružení Česká katolická charita na území celé České republiky. Do sbírky se zapojují farnosti a farní charity ze všech koutů Čech a Moravy a naše živá farnost nemůže být výjimkou.

Letos se tříkrálová sbírka konala v období od 3. do 9. ledna a na rozdíl od loňského roku nám přálo počasí. Během zmiňovaného týdne padaly teplotní rekordy a možná se jednalo o jeden z nejteplejších týdnů zimy. I tato skutečnost pomáhala koledníkům v jejich vytrvalém úsilí a koledování. Patří jim však velký dík i za to, jak se úkolu zhostili.

Nemám informace od všech skupinek, ale při našem koledování, kterého se zúčastnila děvčata Eliška, Klára, Karolína a Kristýna, i chlapci Honza, Filip a Petr, se děcka nestyděla zpívat a zpívala pěkně nahlas. Filip se dokonce obětoval natolik, že si nechal obličej pomalovat „válečnými barvami“ (drceným živočišným uhlím), aby mohl dělat černého krále. Klárka zase přinesla flétnu, na kterou doprovázela ostatní při zpěvu. Všichni měli vyrobené krásné korunky a stylové různobarevné oblečení, které sice některé lidi trochu mátl, protože občas očekávali krále v klasických bílých róbách, ale jinak se všem líbilo. Celý sobotní den byl krásný – počasím počínaje, naším koledováním konče – a věřím, že mohu s klidným svědomím za všechny prohlásit, že jsme si to moc užili. Kromě koledování totiž mezi námi panovala veselá nálada, a tak bylo i o zábavu postaráno.

Nemalé díky také patří ostatním vedoucím skupinek, zvláště Janě Bartošové a paní Drahotové, které značně pomohly s organizací sbírky mezi rodiči ve školce, ostatním rodičům ze Studánky zúčastněným na sbírce a v neposlední řadě také

Evě a Standovi, kamarádům z mládeže, kteří nám pomohli se sobotním koledováním. Nakonec bych rád poděkoval i své manželce za trpělivost, ochotu a pomoc během Tříkrálové sbírky.

Zorganizovat sbírku není jednoduché – sestavování skupinek stojí velké úsilí a dobrovolníků bývá často málo. V každé skupince je třeba mít minimálně jednoho vedoucího staršího 18 let, který se v případě potřeby musí prokázat patřičným průkazem a zároveň se stará o koledníky, a nejlépe tři koledníky. Tentokrát se nám podařilo, i díky vydatné pomoci rodičů z CMŠ Studánka, získat 14 dobrovolníků na post vedoucích skupinek. Rodiče ze Studánky navíc velmi pomohli i tím, že si sami obstarali koledníky. Sehnat dostatečný počet dobrovolníků

– ať už vedoucích skupinek, či samotných koledníků – bývá největším problémem a rád bych tímto požádal všechny, které článek nebo samotná akce oslovily, o pomoc v příštích letech. Za každou nabídku budeme vděční.

Celkem jsme letos vykoledovali úctyhodných 37 651,50 Kč, což je více než dvojnásobek loňské částky. Doufám, že příští rok tuto hranici znovu překonáme. Část vybraných peněz (konkrétně 65 %) může farnost či charita žádat zpět a tyto prostředky využít na různé sociální projekty. Naše farnost dlouhodobě podporuje církevní mateřskou školu Studánka a tudíž částku ve výši 24 473,- Kč školce věnuje. Všem, kteří přispěli, upřímně děkujeme.

Tomáš HROUDA



JAK SPOLU MLUVÍME, TAK SPOLU ŽIJEME

Zastavit se na chvíli v době adventní není snadné. Několik manželských párů si přesto čtvrtou neděli adventní našlo čas. Povzbuzením pro nás bylo, že přišli manželé, kteří jsou spolu delší dobu a stále jim stojí za to na svém vztahu pracovat. Zamyšlení nad komunikací v rodině bylo hodně praktické a ze života. Provozela nás slova sv. Pavla: „Pamatujte si, moji milovaní: Každý člověk ať je rychlý k naslouchání, ale pomalý k mluvení, pomalý k hněvu; vždyť lidským hněvem spravedlnost Boží neprosadíš.“ Protože jsme všichni teprve na cestě, bylo pro nás dobrou zprávou to, že mů-

žeme zlepšit vztahy mezi sebou, změníme-li způsob komunikace. Názorné promítání účinku komunikačních faulů vyvolalo úsměvy. Setkání, které mělo za cíl připravit se na obnovu manželské smlouby, která se konala následující neděli na svátek Sv. rodiny, uzavřela adorace a společná modlitba.

Nenechte si ujít další příležitost k zastavení. Tentokrát to bude duchovní obnova pro manželské páry na začátku doby postní v sobotu 12. února. Přijde mezi nás P. Tomáš Holub.

(JŠ)

První letošní Farní akademie

ZACHRÁNĚNÉ PAMÁTKY NÚBIE

Už potřetí se v naší Farní akademii besedovalo o egyptských památkách. A zase byl kostel plný. Svědčí to o velké přízni, které se těší náš farník prof. PhDr. Miroslav VERNER, DrSc., ředitel Českého egyptologického ústavu Univerzity Karlovy v Praze, s detašovaným pracovištěm v Káhiře, a také o přirozeném zájmu posluchačů být svědky odkrývání tajemné historie, která ještě zdaleka neprozradila všechno. Tentokrát byly námětem přednášky Zachráněné památky Núbie.

V roce 1958 egyptská vláda rozhodla o vybudování nové, tzv. Vysoké přehrady u Asuánu s cílem zajistit především nový významný zdroj energie, který by umožnil rozsáhlou industrializaci země. Po vybudování přehrady mělo být vytvořeno velké umělé jezero dlouhé až 500 km a široké místy až 50 km a zasahující hluboko do severního Súdánu. Pod vodami jezera mělo zmizet nilské údolí tzv. Dolní a zčásti i Horní Núbie a s ním i lidská obydlí a ovšem i historické památky, kterých se zde nacházelo velké množství. Nilské údolí bylo totiž přirozeným koridorem, kterým proudila již od pravěku čilá kulturní výměna mezi africkým vnitrozemím a východním Středomořím.

Bylo zřejmé, že bude možné zachránit pouze některé nejvýznamnější památky, a i to byl úkol nad odborné, technické a finanční mož-

ností Egypta. Egyptská vláda se proto obrátila na UNESCO s prosbou o pomoc. Na základě výzvy UNESCO se do Núbie vydaly na čtyři desítky zahraničních egyptologických a archeologických expedic, aby pomohly zachránit významnou část světového kulturního dědictví a případně pečlivě zdokumentovaly to, co zachránit možné nebylo. Celá záchranná operace totiž musela být uskutečněna během pěti let. Mezi expedicemi byla i československá, kterou vedl prof. Zbyněk Žába a jejímž hlavním úkolem bylo provést epigrafický a archeologický průzkum nilského údolí v délce okolo 100 km. Výsledkem bylo mj. objevení okolo 250 skalních nápisů z různých historických období a asi 5000 skalních kreseb, hlavně z pravěku a z faraonského období. Šlo o práci velmi náročnou, neboť průzkum musel probíhat za nejnižší hladiny Nilu, tedy ve vrcholném létě, kdy teplota v Núbii je nejvyšší.

Během akce UNESCO se v Núbii podařilo mezinárodnímu týmu archeologů zachránit velké množství památek, především slavných skalních chrámů z různých období dějin starého Egypta. Zachráněn byl chrám v Kalábše z ptolemajovské doby, chrám ve Wádí es-Sebue postavený Ramessem Velikým, pevnost v Kasr Ibrimu, egyptském Miami, který byl sídlem egyptských místokráľů v Núbii a po vítězství křesťanství také rezidencí núbijských biskupů. Mezi technicky nej-

náročnější operace však nesporně patřila záchrana chrámů na Filé a v Abú Simbelu. Chrátový komplex převážně z Ptolemajovské a Římské doby na ostrůvku Filé, místo kultu bohyně Esety, bylo např. třeba rozebrat pod ochranou norných stěn z oceli na více než 40 000 bloků kamene a znovu postavit na jiném místě, na uměle vytvořeném novém ostrově. Po složení všech bloků dohromady se ukázalo, že odchylka představuje pouhých několik milimetrů. Rozřezání dvou skalních chrámů v Abú Simbelu, postavených Ramessem Velikým, a jejich znovusestavení na novém místě byl úkol ještě obtížnější. Ale i ten se zdařil.

Zachráněné památky Núbie, „země zlata“ starých Egyptanů, tak žijí dál. Chrátmy na místech jako Kalábša, Filé, Amada, Dakka, Maharraka, Kasr Ibrím či Abú Simbel jsou dnes navštěvována lidmi z celého světa, kteří se přijíždějí potěšit jejich krásou i monumentalitou. Ty památky, které byly objeveny při vykopávkách a dalších výzkumech v rámci núbijské akce UNESCO, jsou dnes vystaveny v nově zbudovaném krásném Muzeu Núbie ležícím na žulových skalách nad 1. nilským kataraktem. Naše země, Česká republika, může být hrdá na to, že se svým ne nevýznamným dílem podílela na záchraně kulturního a historického dědictví Núbie pro budoucí pokolení.

(VŠ)

PŘEDNÁŠKY ROKU 2004

leden

P. Jaroslav Brož Th.D.:

Evangelium o Ježíšově dětství podle sv. Lukáše

únor

Petr Uhl:

Xenofobie v české společnosti

březen

P. Prof. Tomáš Halík:

Katolická církev a duchovní stav české společnosti

duben

Dr. Prokop Reměš: **Sekty**

květen

Dr. Marcel Drlík:

Český lékař v srdci Afriky

září

Dr. Václav Konzal:

P. Bonaventura Bouše a česká liturgie

říjen

Prof. Ing. Lubomír Mičoch, CSc.:

Politika jako evangelizace – Aby se

Plenární sněm katolické církve stal živým nástrojem obnovy české společnosti

listopad

P. Aleš Opatrný:

Koho a jak budeme pastorovat v příštích letech?

prosinec

Ing. Jaroslav Gebler, CSc.:

Povídání o cukru a cukrovarech

(EŠ)

PŘEDSTAVUJEME ČLENY PASTORAČNÍ RADY

Tomáš HROUDA



Tomáš Hrouda se narodil před 24 lety v Praze 4 v národnostně smíšeném manželství. Jeho maminka, vyučená krajčářka, nyní podnikatelka, je Polka, tatínek – elektrotechnik – Čech. Tomáš vystudoval Smíchovskou střední průmyslovou školu a pracuje jako programátor. Loni ke konci prázdnin se oženil. Jeho manželka Olga rozená Glaserová je účetní.

K tomuto rozhovoru jsme se sešli krátce po Tříkrálové sbírce České katolické charity. Koledoval jste poprvé?

Naše farnost se letos do Tříkrálové sbírky zapojila podruhé. Loni jsme to jeden den zkoušeli v Čestlicích u Hypernovy a Makra, druhý den na stanici metra Budějovická. Vybrali jsme přes 16 000 Kč.

Letos nás bylo víc. Loni jsme měli ve farnosti šest pokladniček, letos patnáct. Dosti koledníků se nám přihlásilo z církevní mateřské školy Studánka. Na její potřeby věnujeme 65 % sbírky, jež mohou zůstat ve farnosti.

Já s manželkou a naši kamarádi Eva a Stanislav, který má s Tříkrálovou sbírkou zkušenosti z Moravy, jsme byli s dětmi na Budějovické – každý pár u jednoho východu z metra. Byli jsme tam v den, kdy padl teplotní rekord, takže letos jsme vydrželi koledovat déle než loni. Celkem se letos vybralo 37 651,50 Kč.

Jak lidé koledníky přijímají?

Loni u hypermarketů dost kontrolovali naše pověření. A jedna paní

řekla, že nám nic nedá, když jsme katolíci, protože katolíci jsou podle ní zloději.

Letos na Budějovické jsme se cítili lépe. Jedni mladí manželé se na nás usmáli a říkali, že hezky zpíváme. A děti dostávaly od rodičů peníze, aby nám je mohly vhodit do pokladniček. Evě a Standovi na sbírku přispěla i známá herečka Eva Holubová.

Co jste zpívali?

Samozřejmě tříkrálovou koledu.

Všechny sloky?

Měli jsme jich k dispozici 32, ale z praktických důvodů jsme jich zpívali jen šest. A já jsem občas mezi jednotlivými slokami připomínal, že jde o Tříkrálovou sbírku.

Jak jste s manželkou prožili advent a své první společné Vánoce?

Advent bohužel tak, jak se to nemá – dost chaoticky. Podzimní a zimní období máme dost nabitě. Na podzim pomáháme s organizováním Jufe, Jugendfestu, setkání mládeže, nejen schönstattské, ve Slavoňově poblíž Babiččina údolí. Pak přijdou Vánoce, svátek Tří králů a farní ples, na jehož přípravě se také podílím. Vlastně od svatby jsme se nezastavili. Byli jsme na svatební cestě, zařizovali byt. Ale Vánoce se nám vydařily. Na Štědrý den odpoledne jsme byli v Modřanech u manželčiny maminky a švagrové, potom na podvečerní mši na Lhotce, pak u mých rodičů v Krči a nakonec na půlnoční v Kunraticích.

Nebydlíte teď v Dejvicích?

Ano. Zatím to jinak nejde. Ale o víkendu býváme u rodičů ve lhotecké farnosti.

Jak jste se dostal k počítačům?

Jak to bývá, přes počítačové hry. A díky tomu, že maminka je docela pokrokový člověk. Asi ve věku 12 nebo 13 let mě rodiče ve škole přihlásili do kursu výpočetní techniky, a ještě než nastal počítačový boom, rodiče koupili první počítač.

Staráte se i o webové stránky naší farnosti. Co na ně připravujete nového?

Chystám jejich novou grafickou úpravu. Byl bych také rád, aby obsahovaly víc informací. A – a to pokládám za velice důležité – měla by na nich být i naše křížová cesta, což zatím není.

Jaký máte vztah ke Lhotce?

Neumím si představit, že bych patřil k jiné farnosti. Cítím se tu dobře. Farnost je moje veliká rodina, nedílná součást mého života. U Panny Marie Královny míru jsem byl pokřtěn, ještě u pátera Rudolfa byl poprvé u svatého přijímání, na Lhotce jsem byl biřmován, k manželům Šilhavým jsme s Olgou chodili na předmanželskou přípravu, měli jsme tu svatbu, ministruji tu a sloužím jako akolyta. Jakmile budeme mít kam, chtěli bychom se s manželkou do Krče, na Lhotku nebo do Modřan natrvalo vrátit.

Rozhovor připravil
Jiří SŮVA

ZÁPIS CÍRKEVNÍ MATEŘSKÉ ŠKOLY STUDÁNKA

PRO PŘEDŠKOLNÍ DĚTI OD 3 LET

DNE 14. 3. 2005 OD 16.00 HODIN

V BUDOVĚ CMŠ Ke Kamýku 686, Praha 4

tel: 261 710 676, cms-studanka@seznam.cz

www.cms-studanka.cz



RODINNÁ PORADNA DOMU RODIN

Obtíže spojené s partnerským životem a výchovou dětí, nepochopení a konflikty se jistě nevyhýbají ani křesťanům a křesťanským rodinám. Jsou možná v něčem trochu jiné – snad i v nárocích, které na sebe a na rodinu vědomě klademe. Nikoliv však v těžkostech a obtížích. Mnoho z nás někdy prožívá uprostřed své rodiny okamžiky velmi bolestné a hluboce zraňující, jindy dlouhodobě a beznadějně vysilující. Patří sem i prožívání bezradnosti a nespokojenosti ve vztazích uvnitř rodiny. Stávají se i příčinou tělesného onemocnění, či rozpadu rodinného prostředí. Vždyť rodina není prostý součet jejích členů, ale živý organismus, citlivě reagující na prožívání jednotlivců. Zcela jistě nestojí za to udržovat takový nefunkční a rigidní stav a bývá věru příhodné hledat podporu, ať již mezi přáteli, kteří ji mohou poskytnout, nebo podporu, pomoc a terapii odbornou. Dům rodin ve Smečně (Kolpingova

rodina Smečno) se řadu let zabývá zejména preventivními prorodinnými aktivitami, jako jsou týdenní pobyty pro maminky s dětmi, víkendy pro rodiny, přípravy žadatelů o osvojení dítěte. Založení rodinné poradny ve Slaném před dvěma lety rozvíjelo myšlenku péče o manželství (péče o vztahy v rodině) od prevence k účinné odborné pomoci v nesnážích. Přestože v Praze působí řada terapeutických zařízení, rozhodli jsme

se rozšířit působnost slánské poradny i do Prahy 4, poblíž Lhotky a Kamýku, kde máme přátelské zázemí a kde také žije řada klientů našich programů. Přála bych si, aby naše služba nebyla chápána jako něco obtížně přijatelného, ale jako nabídka pomoci rodinám, rodičům i jednotlivcům, kteří se ocitli ve složité situaci. Cílem je podpora jejich vlastních možností a přirozeného rozvoje.

MUDr. Halka KORCOVÁ

Zajišťujeme rodinnou, párovou a individuální terapii a poradenství. Rodinám i jednotlivcům v obtížné finanční situaci jsme připraveni poskytnout slevu.

Podrobnosti a hodinu setkání můžete domluvit telefonicky na tel: 312 256 768. Požadavky lze nahrát i na záznamník, nebo poslat na e-mail rodinna.poradna@volny.cz – zavoláme nazpět. Další informace a programy též na www.dumrodin.cz.

Jak se k nám klienti dostanou? Ze zastávky autobusu „Sulická“ kolem vilek ulic K Novému dvoru až do areálu mateřské školy Alšovy sady, kde sídlíme. (Adresa: K Novému dvoru 35A, Praha 4.)

PŘIJÍMAJÍCÍ SRDCE PÁNA JEŽÍŠE

Dostala jsem od neznámé dávkyně obrázek Přijímajícího Srdce Pána Ježíše s textem a modlitbou Růžence Přijímajícího Srdce Pána Ježíše. Nepochybuji o dobrých úmyslech dárce i těch, kteří obrázek a text šíří. Vážím si Božského Srdce Pána Ježíše, litanie k jeho Srdci jsou mojí oblíbenou modlitbou, zvláště invokace „Božské Srdce Ježíšovo, planoucí výhni lásky, smiluj se nad námi!“ Věřím, že jeho Srdce je přijímající. Mám ale problém s tex-

tem poselství Panny Marie přijatým Micheline Boisvertovou 30. prosince 1998, ve kterém se uvádí: „Všem pozemským dětem, které obdrží obrázek Přijímajícího Srdce mého Syna Ježíše Krista, a obracím se hlavně na své děti, kterým činí velké potíže věřit, i na ty, které už ani nevěří, že existuje nějaký Bůh: vás žádám, abyste položily obrázek na své srdce a také se na něj podívaly. Zajižte ve svém srdci a ve svém životě velké změny. Noste ho u sebe!

Tento obrázek s sebou nese Všemohoucnost Království vašeho Nebeského Otce...”

Neznám celé poselství ani příběh Micheline Boisvertové, nemohu, ani nechci ho posuzovat. Možná jde o špatný překlad nebo nějaké informace vypadly. Tento způsob evangelizace se mi zdá být nešťastný. Metoda polož obrázek a změni ti to život se mi zdá příliš zjednodušující. Tím zjednodušením jakoby vypadlo, že jediným našim Spasitelem je Kristus. Těm, kdo o Kristu mnoho nevědí, to bude spíš připadat směšné, anebo jim to připomene obrázek zářící ženy, který jsem viděla otištěný v časopise s tím, že když se ho dotkneme, tak se uzdravíme, splní se nám naše přání.

Pokud si mám vybrat, raději se chci dívat na Krista přítomného v Eucharistii, protože ten má moc měnit naše srdce a uzdravovat nás. Bůh ale není nějaký kouzelník, respektuje naši důstojnost, a to, co můžeme udělat my, nechá nás udělat. Myslím si, že lepší evangelizací a svědectvím o Kristu, který všechny přijímá, je snaha ho alespoň trochu napodobit. Přijímat ty, se kterými se denně setkáváme tak, aby cítili, že jsou přijati, možná pak spíš uvěří, že je má Bůh rád.

(JŠ)

Novoroční přání: PRO TEBE

*Abys zůstal ušetřen každého utrpení, to ti nepřeji,
ani to, aby tvá další cesta byla samá růže
a aby po tvé tváři neskanula žádná slza,
abys nezakusil nikdy žádnou bolest –
ne, nic z toho ti do nového roku nepřeji.
Vždyť slzy očišťují srdce,
utrpení zušlechťuje
a bolest a úzkost tě uvedou
do společenství
s Marií a Dítětem.
Mé přání tobě zní spíš takto:
Kéž bys byl vděčný a vždy uchoval
ve svém srdci
drahocennou vzpomínku na dobré věci
svého života,
abys vždy statečně obstál ve své zkoušce,
když tvrdě spočine kříž na tvých ramenou,
když vrchol, k němuž je nutno vystoupit,
se ti zdá nedosažitelný*

*a světlo naděje mizí v temnotách,
aby Boží dary v tobě rostly a celý rok ti
pomáhaly
vnášet radost a sílu do duší těch,
k nimž tě pojí láska.
Abys měl vždy přítele, jenž je opravdový
a je hoden tvého přátelství,
jenž ti dodá důvěry, když ti síly slábnou
a nedostává se ti světla.
Abys vytrval vždy v bouřích
a dosáhl tak výšin.
Aby tě v radosti i bolesti stále provázela
láskyplný úsměv toho,
který tě miluje víc, než si dokážeš
představit,
a aby tě s Pánem pojila vždy vroucí láska,
jak si to on s touhou přeje –
kvůli tobě.*

(irské novoroční přání)

PASTORAČNÍ PLÁN FARNOSTI

(pokračování ze str. 1)

- farnost je finančně dobře zajištěná a soběstačná
- farnost má málo transparentní účetnictví
- farnost má nadprůměrně vysoký podíl rodin s dětmi ve věku do 15 let
- farnost je příliš zahleděná do sebe (do svého nitra, ke svým aktivním členům)

Stanovení vize:

Posílení a prohloubení pozice farnosti jako duchovního centra regionu Lhotka, Novodvorská, sídliště Modřany, sídliště Krč, Hodkovičky, Libuš, Písnice, Kamýk a jako místa živé víry shromažďujících se křesťanů.

Stanovení a precizace cílů v jednotlivých oblastech, určení postupů, stanovení odpovědnosti a termínů, očekávané výstupy:

I. LITURGIE

Pořad bohoslužeb a adorací zůstane nezměněn, protože se sestavil v posledních letech dle přání farníků a jejich možností se v co největší míře zúčastňovat.

a) S ohledem na skutečnost, že **mše sv. upravované pro děti** (1x měsíčně) vykazují nadprůměrnou návštěvnost a specifické složení „účastníků“ (přicházejí pouze na tuto bohoslužbu) budou i nadále připravovány 1x měsíčně (zpravidla na 1. neděli v měsíci). Přípravná skupina ve složení P. Bedřich, M. Marešová, B. Šárková a P. Křížek se pokusí o zpětnou vazbu rodičů formou dotazníků (termín /dále jen T/: březen 2005, odpovědnost /dále jen O/: P. Křížek). Zvýší se „propagace“ těchto bohoslužeb v místním tisku (T: leden 2005, O: E. Šárka) a zavede „reklama“ na kostele. (T: leden 2005, O: P. Křížek).

b) Pro velký ohlas mezi mládeží nejen ve farnosti budou pokračovat také každou poslední neděli v měsíci **mše svaté s hudebním doprovodem beatové kapely** Dvoje stopy. I zde se zvýší „propagace“ v místním tisku (T: leden 2005, O: E. Šárka, J. Toepfer) a „reklama“ na kostele (T: leden 2005, O: J. Toepfer).

c) S cílem prohloubit duchovní život farníků bude v postní době slavena zvláštní **kající bohoslužba**. (O /výběr textů, modliteb, promluva/: P. Stanislav, O /žalmy/: jáhen František, O /zpovědníci zvenčí/: P. Bedřich, T: 22. března 2005)

d) S ohledem na přání papežského nuncia bude v postní době jednu z postních nedělí meditována **křížová cesta**

s hudebním doprovodem a vhodnými texty. (T: únor/březen 2005, O /texty/: P. Bedřich, O /hudba/: P. Stanislav, rodina Špačkova)



e) S ohledem na nadprůměrné zastoupení dětí ve lhotecké farnosti bude v postní době připravena **křížová cesta s hudebním doprovodem pro děti**. (T: únor/březen 2005, O /texty/: P. Křížek, O /hudba/: B. Šárková)

II. KATECHEZE

a) **Katecheze dětí** (včetně předškolních), resp. výuka náboženství bude probíhat jako doposud každou středu. Vyučujícími budou: J. Klingerová, M. Šárková, E. Remešová, M. Purkrábková a P. Bedřich. Katecheti ve spolupráci s P. Bedřichem připraví dotazníky zjišťující spokojenost dětí a rodičů s výukou náboženství a jejich pohled na formu, obsah, přínosy atd. (O: katecheti, T: průběžný /dotazníky – březen 2005/). Do plánu zařazujeme i setkání katechetů našeho vikariátu s přednáškou P. Bohumila Koláře a možností výměny zkušeností mezi jednotlivými katecheti. (O: P. Bedřich, T: 1. pololetí 2005)

b) **Příprava dětí na 1. svaté přijímání** dostane zásadní změny. S cílem prohloubit zodpovědnost a vědomí rodičů za náboženskou výchovu svých dětí, bude v průběhu r. 2005 farnost připravována na to, že od školního roku 2005/2006 převezmou značný díl odpovědnosti za přípravu dětí k 1. svatému přijímání jejich rodiče – většinou asi matky. Cílem bude ustanovení instituce „**Příprava v rodinách**“, kdy matka (otec) bude za doprovodu P. Bedřicha a dle plánu předem vypracovaného každý týden připravovat své dítě a několik dalších (3–4) doma na 1. sv. přijímání.

Fáze projektu:

1. oznámení změn (O: P. Bedřich, T: 3. dubna 2005 při 1. sv. přijímání + na 1. „dětské“ mši v září 2005)

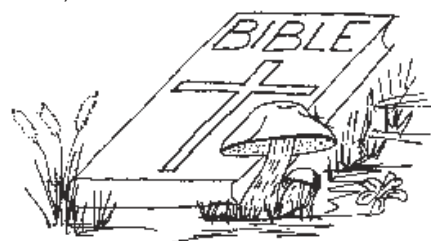
2. duchovní a odborná příprava matek (otců) (O: P. Bedřich, M. Purkrábková, ?Katechetické středisko?, T: podzim 2005)

3. příprava dětí (O: rodiče + P. Bedřich, T: leden–březen 2006)

c) **Příprava katechumenů** bude probíhat dle dosavadního scénáře. V roce 2005 jsou 4. (O: P. Stanislav, T: zima+jaro 2005 /každý 2. a 4. pátek v měsíci/)

d) **Příprava snoubenců a rodičů před křtem** dětí bude probíhat dle dosavadního scénáře. (O: P. Bedřich, T: průběžný). S cílem většího zapojení farní rodiny do této přípravy budou diskutovány možné formy účasti rodin z farnosti na této přípravě na pastorační radě farnosti. (O: J. Šilhavá, T: květen 2005)

e) **Katecheze mládeže** v současné době probíhá v neděli večer na faře. S cílem prohloubit a zintenzivnit tato setkání bude mládeži nabídnuto obohatit tyto schůzky o práci s Písmem. (O: P. Stanislav, T: leden 2005) Na konci školního roku bude provedeno vyhodnocení těchto setkání formou dotazníků (O: P. Stanislav, T. Hrouda, T: 31. květen 2005)



f) **Setkávání -náctiletých** spojené s katechezí bude pokračovat v dosavadním týdenním rytmu. Animátoři společenství se přitom zaměří na povzbuzení členů společenství k práci s dětmi a mládeží z farnosti. (O: E. Remešová, E. Podruhová, T: průběžný). Na konci školního roku bude provedeno vyhodnocení těchto setkání formou dotazníků (O: E. Remešová, E. Podruhová, T: 31. květen 2005)

g) **Duchovní obnovy** se uskuteční v roce 2005 tři. Jednodenní postní duchovní obnova pro manželské páry (O: manželé Šilhaví, P. Tomáš Holub, T: 12. února 2005), jednodenní postní obnova pro ty, kteří žijí s nevěřícím partnerem či partnerkou (O: J. Šilhavá, P. Bedřich, T: 19. února 2005) a jednodenní adventní obnova (O: J. Šilhavá, T: 4. neděle adventní). Pravidelnou součástí duchovních obnov je jejich následné zhodnocení účastníky obnovy. Bude uskutečňováno i v roce 2005.

III. SPOLEČENSKO-DUCHOVNÍ AKCE PRO RŮZNÉ VĚKOVÉ A SOCIÁLNÍ SKUPINY, JEJICHŽ CÍLEM JE NABÍDNOUT, OSLOVIT, POZVAT, OTEVŘÍT SE, SEZNÁMIT SE...

a) Akcí s duchovním podtextem, avšak otevřenou navenek a určenou široké veřejnosti bude **Dětský karneval** v MŠ v Hodkovičkách. Z tohoto důvodu bude kladen velký důraz na propagaci akce v místním tisku a na plakátech. Cílem je přivítat na karnevalu aspoň 80 dětí. (O: M. Šárková, T: počátek února 2005)

b) Spíše dovnitř farnosti směřuje nabídka **sportovně-relaxačně-duchovně-vzdělávacího víkendu pro rodiny s dětmi**. (O: P. Křížek, T: květen 2005)

c) **Setkání seniorů** bude pokračovat dle zaběhnutého scénáře. (O: J. Prchalová, T: každé 2. úterý v měsíci od 15.00 do 17.00 hod.)

d) **Setkávání maminek na mateřské s dětmi** spojené s úvahou nad textem evangelia z následující neděle,

bude pokračovat dle zaběhnutého scénáře. (O: T. Křížková, T: průběžně každé sudé úterý).

e) Osvědčené **poutní zájezdy po ČR** se uskuteční i v roce 2005. Na počátku občanského roku budou naplánována místa a započato s organizací. Přibližný počet bude 5 (O: H. Stehlíková, P. Bedřich, T: leden 2005).

f) I v roce 2005 bude každý měsíc pořádána **Farní akademie**. Po zvážení odpovědného pořadatele budou přednášky obohaceny o panelové diskuze na duchovní i společenská témata. (O: E. Šárka, T: průběžně 1x měsíčně)

g) Významnou společenskou farní akci představuje již tradiční **farní ples**, který se letos uskuteční v KC Novodvorská. (O: T. Hrouda, T: 4. února 2005)

h) S ohledem na skutečnost, že se v uplynulých letech osvědčila nabídka **sportovních aktivit** pro farníky a jiné příchozí, bude i v roce 2005 pokračovat nabídka sportovního vyžití (volejbal) v tělocvičně Thomayerovy nemocnice ve dvou termínech: v sobotu od 18.00 hod a v neděli od 20.00 hod. (O: V. Svobodová, T: průběžně)

i) Již tradiční činnost **chrámového sboru** bude rozvíjena i v roce 2005. Sbor se schází ke zkouškám každé úterý. (O: J. Pospíšil, T: průběžně)

j) Otevřená akce pro farnost i příchozí z okolních sídlišť **Farní zahradní slavnost** bude realizována po dobrých zkušenostech z minulých let na zahradě CMŠ Studánka. (O: manželé Bartošovi, M. Šárková, P. Bedřich, T: červen 2005)

IV. SPOLUPRÁCE S JINÝMI SUBJEKTY V REGIONU

a) Kulturní zařízení Labe

Dosavadní úspěšnou spoluprací s institucí Kulturní zařízení Labe spočívající v pořádání koncertů v kostele bude snaha rozšířit o **spolupořadatelství při Farních akademiích** s cílem rozšířit okruh možných zájemců. (O: E. Šárka, P. Bedřich, T: leden/únor 2005)

b) Lidová škola umění (LŠU), farnost Modřany, Dům dětí a mládeže (DDM) Modřany

Dosavadní úspěšnou spoluprací s LŠU spočívající ve spolupořádání vystoupení pěveckého sboru ve farním kostele bude snaha rozšířit o přípravu a realizaci projektu **Živého betléma** u Modřanského vánočního stromu v adventu 2006 spolu s DDM Modřany. (O: P. Křížek, P. Bedřich, skupina -náctiletých, T: průběžně, prosinec 2006)

c) Domov důchodců v Sulické ul., Dům s pečovatelskou službou v Zárubově ul., LDN v Thomayerově nemocnici, opuštění v domácnostech

Vedle pravidelného slavení bohoslužeb ve výše uvedených institucích, návštěv osamělých a případně „Mikulášské“ se farnost pokusí připravit a rozběhnout projekt **„Každý má svého chudého“** spočívající v převzetí „patronátu“ (osobní kontakt, modlitba, přání ke svátkům, narozeninám, Vánocům, Velikonocům, pozdravy z dovolené atd.) nad jedním z obyvatel těchto domovů jednou konkrétní rodinou.

O: jáhen František

T: leden 2005 (příprava projektu s jednotlivými institucemi, výběr vhodných „chudých“), počátek postní doby 2005 (představení projektu ve farnosti při nedělní bohoslužbě – homilie a ve

farním Věstníku – výzva k zapojení do projektu), jedna z postních sobot 2005 („liturgické“ zahájení projektu), listopad 2005 (schůzka účastníků projektu spojená s průběžným hodnocením a výměnou zkušeností).

d) Okolní základní školy a gymnázia

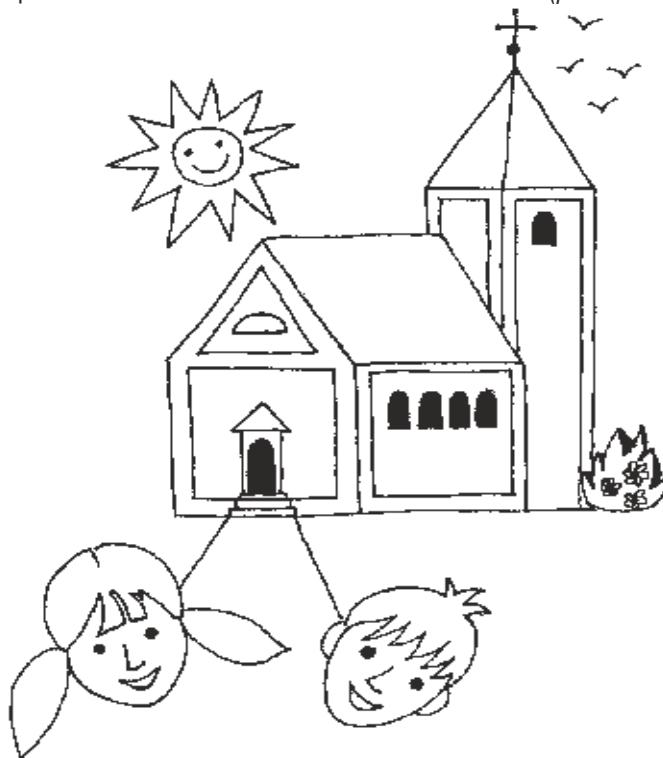
Cílem nového projektu ve farnosti je oslovení žáků a učitelů okolních škol s nabídkou velikonočního a vánočního tematického bloku **„Proč a jak slaví křesťané Velikonoce“** („Proč a jak slaví křesťané Vánoce“). Projekt spočívá v pozvání vždy jedné třídy do kostela, představení jeho historie, architektury, interiéru (v postní době či o Velikonocích

– křížové cesty), 10 minutové přednášky o křesťanské tradici Velikonoc a Vánoc a následném neformálním rozhovoru s farářem a 2–3 laiky „O Bohu a o světě“. Celková délka návštěvy by neměla přesáhnout 60 minut.

O: P. Bedřich, P. Křížek

T: leden 2005 – příprava projektu ve farnosti se 2–3 dobrovolníky (výběr cílové skupiny, formy, atd.), únor/březen 2005 oslovení ZŠ a G (ředitelů, učitelů) zvacím dopisem, duben 2005 – realizace 4 návštěv v kostele, konec dubna 2005 – zhodnocení projektu s učiteli a žáky formou dotazníků.

(pokračování na str. 8)



PASTORAČNÍ PLÁN FARNOSTI

(pokračování ze str. 7)

V. VOLBY NOVÉ PASTORAČNÍ RADY

V roce 2005 proběhnou ve farnosti nové volby PR.

O: J. Hradec

T: • leden 2005 ustavující zasedání volební komise

- 6. 2. 2005 vyhlášení voleb spojené se zdůrazněním významu PR (přípomnutí 13. 2. a 20. 2. 2005)
- 6. 2. – 27. 2. navrhování kandidátů
- 27. 2. uzávěrka volební kandidátky
- 20. 3. vyhlášení kandidátní listiny
- 10. 4. volby (3. neděle velikonoční)
- 24. 4. vyhlášení výsledků

VI. STAVEBNÍ ÚPRAVY

V letech 2005 a 2006 proběhne výměna oken v bočních zdích chrámové lodi. O: P. Bedřich, stavební technik

vikariátu, T: červen 2005 (pro vypracování projektu)

VII. KONTAKT S FARÁŘEM (FARNOSTÍ)

S cílem zlepšit možnost kontaktu s farářem (farností) pro příchozí zvenku bude obnoven **záznamník na farní telefonní lince** s udáním čísla mobilního telefonu na faráře, popř. na okolní farní správy. (O: P. Bedřich, P. Burian, T: leden 2005)

VIII. ZAKOTVENÍ FARNOSTI V DIECÉZI, V ČESKÉ A SVĚTOVÉ CÍRKVI

Vědomí přináležitosti farnosti k diecézi a české i světové církvi plánujeme prohlubovat těmito formami:

a) účastí na **Tříkrálové sbírce 2005** a zapojením skautů a dalších dobrovol-

níků do této akce (O: J. Klingerová, T: 2. – 8. ledna 2004)

b) účastí na **pouti za nová kněžská a řeholní povolání** na Svaté Hoře (O: H. Stehlíková, T: květen 2005)

c) **účastí na národní pouti** ve Staré Boleslavi (O: H. Stehlíková, T: září 2005)

d) **navázáním partnerství** s konkrétní farností plzeňské či litoměřické diecéze spojeným s duchovní a materiální podporou bratří a sester (pravidelným výjezdem 1x ročně autobusem, dalším menším výjezdem osobními auty, pravidelnou přímluvnou modlitbou ve farnosti při nedělní liturgii a finanční podporou (4x ročně) jako projevem solidarity. (O: jáhen František, P. Bedřich, H. Stehlíková, P. Křížek, T: květen 2005 (příprava a výběr farnosti – konzultace s příslušným biskupem), červen 2005 (oslovení farnosti), srpen 2005 (užší návštěva farnosti), říjen 2005 (návštěva farnosti autobusem)

e) účast mládeže z farnosti na **světovém setkání mládeže** v Kolíně nad Rýnem společně s mládeží z würzburgské partnerské farnosti (O: L. Burian, T: průběžný).

FALEŠNÉ PŘEDSTAVY O KOMUNIKACI

1. Je možné nekomunikovat vůbec
Jakýkoliv kontakt s jiným člověkem obsahuje i komunikaci. Komunikujeme stále.

2. Nejdůležitější je to, CO říkám, a ne to, JAK to říkám

To, jak mluvíme, je zpravidla účinnější, nežli to, co říkáme. Způsob komunikace zasahuje totiž pocity a prožívání partnera. Výsledný účinek komunikace tvoří:

50% vzezření, držení těla, vystupování, gestikulace, mimika, pohledy apod.

43% síla, intenzita, zabarvení, intonace hlasu, rychlost a plynulost řeči

7% slova

3. Umění mluvit je všemocné
Kdo nemá co říci, tomu nepomůže ani nejdokonalejší rétorika.

4. Podceňování slov: „Slova jsou jen slova“

Slova mají někdy velkou moc. Mohou ubližovat, ale i podpořit.

5. Slova a věty přesně vyjadřují myšlenky

Věty a slova jsou jen obrazem myšlenek.

6. Nejsilnější je slovní komunikace

Nejpřesvědčivější je komunikace činy, skutky, prací, příkladem.

7. Hovořím-li, partner mě poslouchá a slyší

Zpravidla máme tendenci slyšet jen to, co chceme slyšet, a ne to, co nám chce partner říci. Ostatní podléhá zkreslení a dotváření, domýšlení.

8. Hovoříme-li společným jazykem, musíme si vzájemně porozumět

Partneři si rozumějí jen tehdy, chtějí-li si porozumět.

9. Umění mluvit je v komunikaci nejdůležitější

Nejdůležitější v komunikaci je umění naslouchat.

K R Á T C E

■ **JEDNÁNÍ PASTORAČNÍ RADY**, v nejbližších termínech, je odsouhlaseno na 14. února a 7. března, vždy od 20.00 hodin. Vaše podněty k jednání jsou vítány.

■ **PŘÍŠTÍ FARNÍ AKADEMIE** bude v neděli 20. února v 16.30. Navštíví nás apoštolský nuncius J. E. arcibiskup Diego CAUSERO a bude přednášet na téma Církev v Sýrii.

■ **UZÁVĚRKA VELIKONOČNÍHO VĚSTNÍKU** je v pátek 4. března, abyste si v něm už 18. března mohli listovat.

MOUDROSTI PŘEDÁVANÉ STALETÍMI

- Jdi klidně uprostřed ruchu a spěchu a pomni, jaký mír ti může dát ticho.
- Pokud je to možné, vycházej dobře se všemi lidmi.
- Říkej svou pravdu tiše a jasně a naslouchej ostatním, byť i mdlým. Také oni mají svůj příběh.
- Vyhýbej se hlučným a svárlivým lidem, otravují ducha.
- Jestliže se budeš srovnávat s jinými, můžeš se stát domýšlivým a zahořklým, neboť vždy se najdou lidé větší nebo menší než ty.
- Raduj se stejně z toho, čeho jsi dosáhl, jako ze svých příštích plánů.
- Udržuj zájem o svou vlastní životní dráhu, jakkoliv skromnou. Je to opravdové bohatství v proměnlivém osudu.

PROČ NEBUDE ZIMNÍ CHALOUPKA?

Milé děti, vážení rodiče, drazí přátelé,

obracíme se na Vás v záležitosti chaloupek, které pro děti z naší farnosti pořádáme. I když se vlastní akce účastní pouze samotné děti, jsme si vědomi toho, že se dotýkají nejen dětí a jejich rodin, ale i Vás mnoha dalších, kteří jste naši práci podporovali buď přímou pomocí, anebo modlitbou.

Farní chaloupky se pořádají od roku 1989. V tomto roce se konala pouze v zimě a zúčastnilo se jí 12 dětí. Od té doby se počet měnil – narůstal až k číslicím okolo 50 (v letech 1992–1993) a chaloupky se v té době konávaly tři, jindy zase klesal (12 v roce 1996). Na zimní chaloupky se obvykle hlásilo dětí méně, avšak pokaždé byl viditelný zájem. Nejnižší počet jsme zaznamenali v roce 1998, kdy na zimní chaloupku jelo dětí osm. Nikdy jsme nelitovali sil a času, které jsme věnovali přípravě i vlastní organizaci akce, byť to bylo jen pro hrstku dětí. Vždyť i pro starší kamarády je každý den strávený s mladšími kamarády neopakovatelným zážitkem a přínosem.

Zamýšleli jsme se nad příčinami poklesu přihlášených dětí – vlastně se tím zabýváme již několik roků. Možných důvodů je několik. Jednak je to neustále se rozšiřující nabídka aktivit z jiných stran – například skautské tábory – anebo měnící se obecné zájmy dětí. Mohou to být i příčiny ze stran kolektivu starších kamarádů, kteří chaloupky připravují. Jistě je pravda, že tým starších kamarádů se neskládá z profesionálních vychovatelů a pedagogů (i když i takoví mezi námi jsou), ale nikdy mezi námi nechyběla snaha být osobně co nejlépe připraveni (k čemuž přispívají pravidelná školení, kromě toho někteří z nás absolvují kurzy zdravotníka či lyžařského instruktora). Nechybí nám ani nadšení, vysoké nasazení a odhodlanost věnovat chaloupce a její organizaci maximum našich schopností a času. Ačkoli si nemůžeme dovolit každotýdenní setkávání s dětmi (jako je tomu například u skautů), snažíme se s dětmi zůstat v kontaktu i v průběhu roku (organizovali jsme výlety, malování vajíček, opékání buřtů, přípravu vánočních dárečků atp.). Tyto akce jsme hodnotili jako úspěšné, účast byla hojná, v posledních letech jsme ale i zde pro malý zájem z řad dětí museli dané akce přehodnotit (viz např. Bloudění Prahou, o kterém jsme

psali ve Věstníku v květnu 2002) a zaměřit se pouze na ty, o které je skutečný zájem. Achillovu patu počítujeme v nedostatečné propagaci, díky níž se naše aktivity, tedy hlavně farní chaloupky, nedostávají do obecného povědomí farníků. Proto jsme uspořádali výstavu v kapli Božského Srdce Páně s názvem „Never ending story aneb fotodokumentace 16leté historie zimních chaloupek při naší farnosti“. (Možná by i pozvání na farní chaloupku mělo mnohem častěji zaznít od oltáře z úst kněze.)



Příprava zimní chaloupky je organizačně velmi náročná. Není jednoduché sehnat ubytování pro skupinku asi 20 lidí, které by bylo zároveň komfortní, finančně dostupné a v lokalitě lyžařských vleků i uměle zasněžovaných sjezdovek. Navíc se místa musí rezervovat s více než ročním předstihem, platba zálohy je pak žádána s půlročním předstihem.

Chápeme, že se mnohým rodičům termín odevzdání přihlášek v polovině listopadu může zdát příliš brzký, nicméně z výše uvedených faktů je zřejmé, že „brzo“ je termín relativní. Bohužel doby, kdy byl pro zimní chaloupku rezervován Královec, jsou už pryč a my se musíme vyrovnávat s rizikem, že zamluvená místa neobsadíme, nebo že se nám naopak přihlásí dětí více, než očekáváme. Minulý rok jsme se úspěšně vypořádali s nadbytkem rezervovaných míst tím, že jsme je zaplnili zájemci z řad odrostlých chaloupkových dětí (mládež starší 15 let). Letos řešíme situaci ještě složitější. V den, kdy končil termín odevzdání přihlášek na zimní chaloupku, jsme měli v ruce pouze 1 přihlášku. V naší farnosti kvete zvyk opožděného dodávání přihlášek (jejich přijímání se bohužel stalo pravidelností), který se snažíme odbourávat. Důvody, které nás k tomu vedou, veřejnost zřejmě nechápe. Věřte, jsme vždy velmi rádi, když o naši akci projeví zájem každé další dítě, byť opožděně, ale

benevolence čekat do doby odjezdu, tedy další dva i více měsíců, jde pokaždé na vrub přípravy vlastní chaloupky (včetně jejího programu). Navíc do poslední chvíle ani nevíme, zda děti objednaný objekt zaplní.

Protože jsme do uzávěrky přihlášek na zimní chaloupku 2005 měli v ruce jméno jediného zájemce (i když účast několika málo dalších dětí byla ústně přislíbena) a spoléhat se na ty „opožděné“ (myšleno jiné než ony slíbené), které by ještě možná dorazily, si dovolit nemůžeme, rozhodli jsme se tuto naši akci zrušit. Tím ale naše práce nekončí. Je tu oněch 16 zatím prázdných, ale zaplacených míst...

Neradi bychom, aby tyto odstavec byly chápány jako nespokojenost s odezvou na naše snahy. Je to ale poprvé od začátku existence farních chaloupek, kdy se stalo, že jsme byli nuceni chaloupku zrušit. Jelikož ji chápeme jako tradiční součást lhotského farního života, chtěli jsme zde spíše osvětlit důvody, které nás k tomuto rozhodnutí vedly. Nás – starší kamarády – tato práce stále baví a nadále jí budeme rádi věnovat své síly, nadšení, um i svůj volný čas, ovšem budeme-li mít vůbec pro koho chaloupky pořádat. Zda naše nabízené služby budou mít své uplatnění, záleží především na Vás milé děti, vážení rodiče i naši příznivci. My vkládáme budoucnost farních chaloupek do rukou Božích.

*Starší kamarádi, OS Casula
(casula@email.cz)*

PŘEDVELIKONOČNÍ ŠUBELNÍ

Práce jako na kostele, toto pořekadlo zná snad každý. Znamená, že práce je hodně a je vyčerpávající. Doslova a do písmene to tedy platí o úklidu kostela.

Zvlášť, když se nás sejde malý počet, je to práce zdoluhavá a velmi namáhavá.

Na druhé straně takový úklid může vést k seznámení a většímu sblížení lidí, kteří se jinak scházejí v kostele jen při mši.

Chci vás proto pozvat na společné ukližení před Velikonoce. Bude se konat v sobotu 12. března od 8.30. Kbelík a hadr pokud možno s sebou. Práce je dost i pro muže.

Na hojnou účast se těší

M. ŠÁRKOVÁ

DESET LET VĚSTNÍKU - KUS ŽIVOTA FARNOSTI

1995 NA CESTU

Mé studentské mládí provázel farní Věstník. Vydával ho P. Jaroslav Aubrecht pro hořovický vikariát. V mé domovské farnosti Praskolesích jsem doručoval Věstník do každé chalupy. Nikde a nikdy jsem nebyl odmítnut. Věstník přijímali všichni a se zájmem ho četli. Pater Aubrecht, který loňského roku zemřel, Věstník dovedl dělat. Bylo to několik stránek, ale velmi zajímavých pro všechny.

Také v současné době je důležité dávat do rukou čtenářům farní obce Věstník nebo Zpravodaj, na jménu

nezáleží. Rozhodně nechceme být poslední farností, která se o to pokouší. Dlouho jsme váhali, ale první číslo (v květnu) je na světě.

A tak vám dáváme do rukou farní Věstník, který se má stát mým i vašim pomocníkem, který vás bude informovat. Přinese také vždy stať o naší víře, zprávy, co se v naší farnosti děje anebo se bude dít. Přirozeně, že budeme čekat, co nám napíšete, neboť farní Věstník má být časopisem nás všech a každému musí záležet na tom, aby splnil svůj úkol.

P. Vladimír RUDOLF

Poradenství prvního kontaktu

S Věrou Dvořákovou, která neumí odpočívat



Už dva a půl roku vede v rámci Klubu křesťanských žen a Diakonie Církve čs. husitské v Praze 4 Poradenství prvního kontaktu Věra Dvořáková. Mnozí farníci ji znají jako spásného pomocníka v krizových životních situacích.

Pouť na Královec

Kromě autobusu našich farníků ze Lhotky se v sobotu 27. května zúčastnili poutní slavnosti v kostele sv. Jana Nepomuckého v Královci místní občané se svým starostou Františkem Hátlem a hosté z nedaleké polské Lučavky s burmistrem Jerzym Kormanem. Pater Vladimír Rudolf vzpomenul čerstvé historie kostelíka, který za značné finanční a fyzické pomoci povstal z ruin a po poslední injekci 100 000 korun se snad zbaví úporné vlhkosti zdíva. Ovšem vzkřísit obec po 50 letech devastace a navázat přetržené duchovno bude trvat desítky let.

Těm ostatním přibližujeme ušlechtilou aktivitu v následujícím rozhovoru.

(První rozhovor a představení farnice, která žije evangelium, a ví, co je blíženecká láska. Paní Dvořáková je také jednou z prvních a nejvytrvalejších dopisovatelek Věstníku, s pozdější orientací na právní poradnu.)

„Přijeli jsme vydat svědectví o své víře, povzbudit vás,“ řekl v promluvě P. Rudolf. „Všichni denně putujeme do našeho nebeského domova. Musíme dbát, abychom tam došli šťastně...“

Po roce se zase naplno rozezněl kostel zpěvem na oslavu světce – vroucně vítán budiž Jene svatý. Ten, jenž se nezalekl žádných životních překážek, je tím nejjistějším symbolem naděje, že jiskérka víry se také v Královci znovu rozhoří.

(Tento zájezd předznamenal současnou nejživější farní aktivitu, hodnou malé cestovní kanceláře.)

ženství. Později syn chtěl studovat na kněze, ale to bylo vyloučeno.

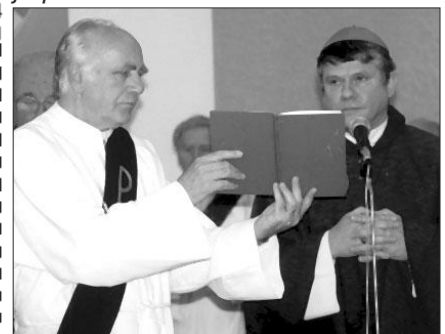
Ani nevíte, jak závidím vašim farníkům, kde farář je ten, ke komu možno přijít o radu. Já to jednou zkusila, ale to, co jsem slyšela, bylo velké zklamání, a tak, ač věřící, nechodím do kostela. Poslouchám nedělní bohoslužby v rozhlase. Bylo by lépe na světě, kdyby existovaly farnosti, jako je ta vaše...

Otázka pro novosvěcence: JAK BUDETE POMÁHAT VY?

Po svátcích přicházejí všední dny. Ty nastávají také pro novosvěcence Františka Martinka. V nich se teprve může prakticky prokázat smysl té velké řehele, kterou cílevědomě a houževnatě i v pozdějším věku ochotně podstoupil. Jak tedy bude farnosti skutečně pomáhat?

„Ve smyslu věroučné konstituce, jak jsem to slíbil při svém svěcení, jsem připraven sloužit Božímu lidu ve společenství s biskupem a jeho kněžským sborem službou liturgickou, kazatelskou a charitativní.“

Chtěl bych především sloužit starým a nemocným, kterým není možno přicházet do společenství. Sloužit v oblasti duchovní i tělesné. Modlitbou, případně bohoslužbou slova, přípravou na přijetí svátostí, donášením Eucharistie. Ale člověk je nedělitelný a je třeba vždy vidět jeho duši i tělo. Určité zkušenosti máme a vím, jak nesmírně potřebná je právě tato služba.



Jsem ovšem už starší člověk a moje síly jsou značně omezené. Ale protože jsem přesvědčen, že je to Bůh, který mě do své služby v církvi povolal, pevně věřím, že mě dá také potřebné síly pro práci, kterou ode mne žádá. A já mu za to nepřestávám děkovat. Celé naše farní společenství prosím o modlitbu, aby mě Pán i nadále vedl a posiloval.“

1996

Jeden z hromádky dopisů televizních diváků

Dívala jsem se na televizní pořad o vaší farnosti. Potěšil mě tak, že jsem byla k slzám dojatá. Jsem po rodičích i prarodičích katolička, ale

Na světě by bylo lépe, kdyby...

katolická církev se mi zdála vždy velmi studená a málo se starající o své ovečky. Za totality jsem posílala, dokud to šlo, své děti na nábo-

Zpívali jsme Svatému otci

Na pouti po svatých místech na půdě Itálie, se 51 farníků – po odpočinku v hotelu La Guisto, který se stal na tři dny naším dobrým domovem – octlo v Neryho hale, navíc na předních místech v desetitisícové společnosti poutníků z celého světa. Po dvou hodinách napětí se ve dveřích objevil Svatý otec. Poprvé po delší době od jeho operace. Aura pozvolna krácejícího náměstka Kristova zasáhla naše duše a srdce. Po evangeliu sv. Lukáše ve všech světových jazycích došlo na představení jednotlivých skupin. Každá chtěla Jana Pavla II. Pozdravit originálním způsobem. Vzduchem se míhaly šátečky, písmena se jmenovkami, chvílemi se hala proměňovala v koncertní sál. Pak došlo na nás. „Zdravím poutníky

z Prahy-Lhotky,“ znělo až neuvěřitelně zcela osobní papežské oslovení. „Vítám vás při stolci Petrově a přeji vám víru, věrnost a lásku k církvi, abyste si ji uchovali a také odnesli do svých rodin. A ze srdce vám žehnám...“ V tu chvíli jsme s velkým dojetím povstali a snažili se překonat sólového žalmistu Františka Vlasáka. Rozechvěle, ale s velkou radostí a nadšením – vždyť jsme zpívali i za vás – jsme zanotovali sloku Bože, cos ráčil před tisíci roky.

Italská televize ještě téhož večera celou audienci odvysílala a nic z našeho vystoupení nevynechala. Videokazeta, která je všem farníkům k dispozici, nám bude připomínat jeden z nejšťastnějších okamžiků našeho života.

(ZP)

Náš ostrůvek víry

Lhotecký kostel a já jsme vrstevníci, i když on vprostřed svého dosavadního věku mohl jako budova omládnout a zkrásnět. Na rozdíl od nás lidí... Když vydělím jeho stáří přesně na polovinu, začal náš vztah, právě jako vztah přátelství a porozumění s jeho pastýřem, který má toto mládnutí převážně na svědomí. Porozumění především k naší ekuumenické rodině, k hudbě, která je mým posláním. Děkuji tedy za to všechno, za mé děti i vnoučata, všichni zde byli pokřtěni, učili se náboženství, přijali svátost biřmování i manželství; za nejkrásnější přátelství, které jsme skrze náš kostel poznali, za společenství všech, kteří se zde scházíme a máme se rádi. Děkuji za to, že mohu pomáhat se svými zpěváky na lhoteckém kůru. Kůr by měl jítřit naše city, otevírat srdce. Kde lidská řeč nenalézá dostatek výrazů, dokáže působit hudba, dolet k našim duším, toužícím po povznesení k vyšším sférám bytí. Kéž náš lhotecký ostrůvek víry i po svých významných narozeninách pomáhá nám a našim potomkům prožívat nové radosti a překonávat strasti, které nás potkají. Přeji mu krásná, užitečná a dlouhá léta, desetiletí i staletí.

Ladislav POSPÍŠIL

(Vyznání vztahu k domovskému kostelu u příležitosti 60. výročí jeho posvěcení, který v listopadu při této příležitosti navštívil biskup Jiří Padour.)

1997

NA VIZITACI

Generální vikář biskup Jaroslav ŠKARVADA

V sobotu 8. února k nám zavítal na vizitaci generální vikář pražské arcidiecéze biskup Jaroslav Škarvada. Před mší svatou se netajil tím, že do našeho kostela chodí rád. Intencí zamyšlení v promluvě bylo Pavlovo poselství o lásce, která je zákonem církve. Zakončil ji téměř časově: „Tak, jak na jaře vyraší pupeny, nechť roste a šíří se Boží království na Lhotce...“

V příjemné besedě, která následovala po mši svaté, farníci generálnímu vikáři, který dlouhá léta pobýval v Římě a byl sekretářem kardinála Josefa Berana, o své víře podali svědectví. Také o oddanosti svému duchovnímu otci, který polovinu let života kostela Panny Marie Královny míru je pastýřem s v ý c h oveček.

Se skladatelem PhDr. Milanem SLAVICKÝM SVATÝ VÁCLAV V ČESKÉ HUDBĚ

Postava svatého Václava, kterého budeme zanedlouho oslavovat, a jeho poselství provází českou společnost druhého tisíciletí nejen v náboženském životě, literatuře, filosofii a politice, ale přirozeně také v hudbě. O tom nám zasvěceně vyprávěl náš farník, hudební skladatel PhDr. Milan SLAVICKÝ.

Na otázku, jak osobně přispěl k tvorbě v duchu svatováclavské tradice, odpověděl:

„Složil jsem meditaci ‚Ad fontes‘ pro smyčce (1988–9), která mívá konfliktním vývojem k závěrečnému citátu obou nejstarších českých duchovních nápěvů. Skladba se uváděla ve Smetanově síni a reakce té části vnímavého publika, které pochopilo její smysl, byla jedním z mých nejhezčích těsně předpřevrátových zážitků.“

A po něm i svatý Václav si mohl svobodněji vydechnout?

„Vzpomínám si na ‚stávkový‘ koncert České filharmonie 24. listopadu, kdy na závěr byla vyhlášena zpráva o abdikaci dosavadního stranického vedení. Celý sál spontánně zazpíval Kde domov můj a část filharmonického sboru poté připojila Svatý Václave, k čemuž se ihned přidala většina (už ne všichni!) sálu. Jak jsem později zjistil, člen sboru, který chorál první začal zpívat, byl někdejší dlouholetý politický vězeň, člověk, jehož vztah k životu a hodnotám prošel v mladých letech tou nejtěžší zkouškou.“

A tak nás svatý Václav provází i do dnešních dnů svobody...“



1998

Z rozhlasové promluvy P. Vladimíra RUDOLFA CO BYS ŘEKL TY?

Moji drazí přátelé, blízcí i vzdálení. Neděle plná radosti nám dává příležitost těšit se z velkého tajemství, z odpuštění hříchů. Kdo ale po tom touží? Kdo si přeje opět věřit, znovu začít, omládnout, doufat, milovat, všem odpuštit a s každým se dorozumět?

Kdyby šlo o uzdravení našeho revmatismu, průduškového kataru, křečových žil a infarktů, stáli bychom před zpovědní frontou! Ale na to, co se týká našich duší, máme vždy dost času!

Pravá, velká změna by nastala, kdybychom se stali jinými: milující-

(pokračování na str. 12)

CO BYS ŘEKL TY?

(pokračování ze str. 11)

cími, srdečnými, bratrskými, pozornými ke druhým, přesvědčení, oddaní, věřící. Ale protože toto vše je skryto, maskováno, nepociťujeme žádnou potřebu se zpovídat a pokračujeme v trápení bližních.

Svátost pokání je ona svátost, která vyvolává v nebi nejvíc radostí, neboť andělé vidí duše, a radují se víc z jednoho jediného hříšníka, který vykonal dobrou zpověď, než z devadesáti devíti spravedlivých, kteří ji nepotřebovali.

Představuji si, že většině křesťanů, kteří přijdou se svými sterilními zpověďmi, by Kristus řekl: „Mlč,

BUDU SE ZA VÁS MODLIT

Neděle 6. září významně zasláhla do historie naší farnosti. Pražský generální vikář biskup Jaroslav Škarvada na mši svaté o desáté oficiálně předal farnost Panny Marie Královny míru ve Lhotce z rukou dosavadního pastýře Vladimíra Rudolfa o 35 let mladšímu P. Bedřichu Vymětalíkovi. Ten má převést jednu z nejživějších farních obcí pražské arcidiecéze do příštího tisíciletí.

Se slzami v očích jsme přijímali toto střídání stráží, k němuž jednou – aniž jsme si to chtěli připustit – muselo dojít. „Mám pochopení pro dnešní situaci,“ řekl naopak s úsměvem mons. Škarvada. „Vždyť jsme s Vladimírem stejně staří, a jak to vzpomíná sv. Pavel, víme, kam směřujeme. Zatím jsme se setkávali s Kristem v eucharistii, teď věříme, že ho spatříme tváří v tvář. Takže žádný smutek, ale radost pocítujeme nad tím, že jsme ušli v životě větší kus cesty, než je před námi...“

„Budu se za vás modlit a nikdy na vás nepřestanu myslet,“ řekl otec Rudolf.

Z dopisu kardinála otci Rudolfovi

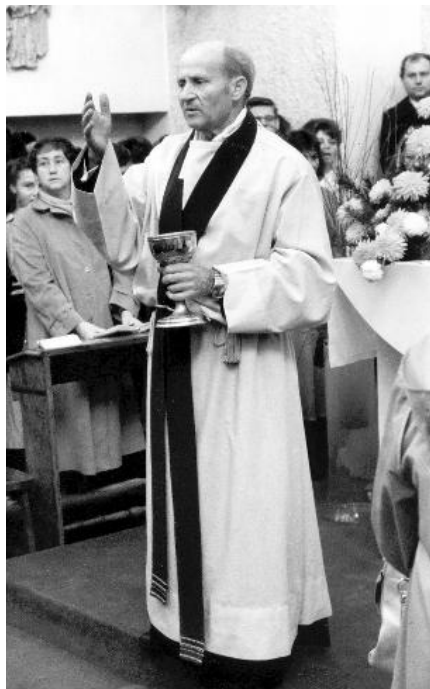
Vážený a milý otče vikáři, dovolte, abych Vám vyjádřil dík za Vaše dosavadní 48leté kněžské působení v naší arcidiecézi. Ve svém apoštolském putování jste prošel různými oblastmi. Všude jste zanechal láskyplnou stopu pravého Kristova kněze. Věřící, o něž jste se už před mnoha lety pečlivě staral, ve Vás neustále vidí milovaného duchovního otce. Vaše vzorná péče o rodiny, o děti a mládež vybudovala na Lhotce vzkvétající farnost. Bylo tomu tak i v dobách nábožen-

prestaň čistit svou paměť. Pohlédni na mne. Věříš ve mne? Věříš, že tě miluji? Že jsem pro tebe velmi trpěl, že jsem tě tak miloval, abych ti mohl odpustit tvé chyby, abych mohl změnit tvůj život? Věříš, že jsem schopen obnovit, naplnit tvůj život? Věříš, že můžeš žít nový život mým přičiněním?“

O to má kajcník prosit a k tomu mu má kněz ve zpovědnicí pomoci: aby mu byla ve svátosti zjevena skutečnost přítomnosti a lásky, která nás zbaví našich hříchů a umožní, abychom se od nich osvobodili.

(z velikonoční promluvy)

Při představení nového správce farnosti P. Bedřicha Vymětalíka vyjádřil biskup Škarvada přesvědčení, že z duchovní pokladnice neubude, že Lhotka bude mít stejně nadějnýho rozséváče dobrého zrna.



ského útlaku. Sílu a inspiraci jste čerpal z hlubin Ježíšova srdce, jehož jste vroucím ctitelem, i z láskyplného Srdce Panny Marie, která Vás vedla a Vám vyprošovala nové a nové milosti Ducha svatého. Dokázal jste spojit hloubku pravé křesťanské víry v živé církvi s moderností projevu náboženského života po stránce pastorační i umělecké. Zanecháváte za sebou živý stánek Boží, oslovující současného člověka, živou a kvetoucí farnost. Děkuji Vám za Vaše hrdinské setrvávání

na vinici Páně až do vyčerpání sil. Kéž Pán obnoví Vaše síly a umožní Vám i nadále být užitečný modlitbou, radou, a nejuzáčnejším darem trpělivě neseného kříže. Svou věrností jste vydal a stále vydáváte zářivě svědectví o Kristu, oběti a obětvníku, jemuž se snažíte podobat. Jsem s Vámi spojen v modlitbě a z celého srdce Vám žehnám.

Miloslav kardinál VIK
arcibiskup pražský

1999

Proč farní radu?

V dnešní době je u nás nedostatek kněží. A ti, kteří působí ve farnostech, jsou často plně vytížení bohoslužbami, pohřby, přípravou na přijetí svátostí, výukou náboženství, návštěvami nemocných atd. Zbývá jim tedy málo času pro další pastorační činnost. Ukazuje se proto jako nezbytná spolupráce a pomoc laiků. Už Druhý vatikánský koncil připomenul spoluodpovědnost laiků za život farnosti.

A tak vznikají ve farnostech farní rady, jejichž členové – řádně zvolení farností – spolupracují s farářem při vytváření farnosti tak, aby byla živým společenstvím věřících, ale také nesou spoluodpovědnost. Z členství neplynou žádné výsady, ale jde o službu v duchu evangelia.

P. Bedřich VYMĚTALÍK

FARNÍ RADA ZVOLENA ve dnech 17. a 18. dubna

Z platných hlasovacích lístků 606 získali kandidáti důvěru voličů takto:

- | | |
|---------------------|-----------|
| 1. Pavel BURIAN | 414 hlasů |
| 2. Václav ELIÁŠ | 396 |
| 3. Petr KŘÍŽEK | 392 |
| 4. Jaroslav ŠTĚTINA | 390 |
| 5. Jakub HRADEC | 359 |
| 6. Božena ŠÁRKOVÁ | 324 |
| 7. Jana PRCHALOVÁ | 318 |
| 8. Zdeněk PEJČOCH | 310 |
| 9. Martin GREGOR | 305 |
| 10. Jana MINDLOVÁ | 267 |

Pořadí dalších kandidátů: Vladimír PRCHAL, Evžen ŠÁRKA, Karel Pavel STEHLÍK, Jarmila KLINGEROVÁ, Petr FANTA, Ludmila ŠVEJDOVÁ, Jana ŠILHAVÁ, Ludmila ROŠOVÁ, Tomáš HROUDA, Edita FOŘTOVÁ, František FISCHER a Dana PAUČÍKOVÁ.

Z prvního jednání

Desetičlenná farní rada se po duchovním povzbuzení P. B. Vymětálíkem v kapli sv. Václava poprvé sešla k jednání v pondělí 26. dubna v pozdních večerních hodinách. Tajným hlasováním většina členů rozhodla, že místopředsedou farní rady – poradního a pracovního orgánu faráře – bude pro všechny důvěryhodný Václav Eliáš. Po dobrém zvážení, ve smyslu jednacího řádu, jmenoval P. Vymětálík 3 další členy farní rady: Janu ŠILHAVOU, Irenu KARLOVOU a Vladimíra PRCHALA.

Spektrum zájmů jednotlivých členů farní rady přibližně odpovídá všem oblastem činnosti, uvedených Petrem Křížkem v podnětu k zamýšlení ve Věstníku. Nikdo ze zvolených farníků nechtěl zůstat stranou. Hodně se mluvilo o pomoci starším a nemocným farníkům, neprodleně se mají rozběhnout diskusní kroužky Plenárního sněmu katolické církve atd.

Brýle od Ježíška

Sestoupil-li Bůh kvůli nám z nebe na zem, není nejmenších pochyb, že nás nesmírně miluje. A na nás je, abychom každé Vánoce stále více a hlouběji vnímali tuto lásku. To je ta velká radost, kterou nám přinášejí Vánoce a z ní bychom i my měli potěšit druhé, nějak je obdarovat, protože Bůh potěšil a obdaroval nás.

Jednou jsem viděl v Kolíně před Vánoce, kousek od fary na chodníku, romskou holčičku, která držela v náručí medvídka. Říkala mu: „Neboj se, bráška už umí psát. Napíše Ježíškovi, a ten ti přinese brýle.“ Podíval jsem se pozorněji a viděl jsem, že medvídek je skutečně slepý. Neměl oči...

Možná bychom si i my měli napsat „Ježíškovi“ o brýle, abychom nebyli nikdy slepí a dobře viděli. Abychom vnímali Boží lásku. Abychom naši víru opravdu žili. Abychom viděli správnou cestu k pozemskému pokoji i k věčné nebeské radosti.

To Vám – svým farníkům – se všemi členy farní rady k vánočním svátkům ze srdce přeje

P. Bedřich VYMĚTÁLÍK



2000 FARNÍ AKADEMIE: SJEDNOCOVÁNÍ EVROPY

Sjednocování Evropy jako aktuálnímu společenskému tématu byly věnovány únorová a březnová Farní akademie.

O podílu katolické církve na integraci Evropy přednášel pomocný biskup pražský Václav Malý. Přes 150 účastníků akademie naslouchalo se zájmem referátu, ve kterém dal otec biskup nejdřív nahlédnout do politické struktury Evropské unie, aby se ve druhé části věnoval aktivnímu podílu katolické církve na utváření jednotné Evropy.

V závěru otec biskup Malý zdůraznil, že jako katoličtí křesťané nejenže nesmíme stát stranou tohoto vývoje, ale že je nám svěřen veliký

úkol, který by se dal pojmenovat jako „nalézání duše Evropy“. Konkrétním podnětem se stalo rozhodnutí o odpovědi lhoteckého farního společenství na dopis sudetoněmeckých křesťanů křesťanům v České republice, která chce být drobným kamínkem, jímž by naše farnost nepatrně přispěla k velikému dílu sjednocování Evropy.

V březnu pak mezi nás zavítal s neméně zajímavou přednáškou prof. dr. Petr Piřha, katolický kněz, profesor Karlovy univerzity a bývalý ministr školství. Je důležité chápat Evropu ne jako unifikovaný celek, ale jako množinu a kontinuum odlišných kultur.

Z dopisu sudetoněmeckým křesťanům

Váš dopis z přelomu roku, obsahující poselství o odvaze, naději a touze po smíření, vyvolává v našich myslích i srdcích potřebu na Váš dopis odpovědět.

Toužíme, aby mír vládl nejen v našich srdcích, ale i mezi národy a státními útvary. Jsme si vědomi toho, že pevná vůle mít v úctě ostatní lidi a národy i jejich důstojnost, a snaha o uskutečňování bratrství, je pro vytváření míru naprosto nezbytná. Bohužel ne vždy jsme my čeští a němečtí křesťané v průběhu tohoto století takovou pevnou vůli měli, a tak mohlo dojít k národně socialistickému teroru i vyhnání, jež jsou zavrženímhodné za všech dob. Jako křesťané toho litujeme a prosíme Boha i bližní o odpuštění.

Je posláním a úkolem nás křesťanů přispívat jako kvas k posvě-

cení světa, společnosti, ve které žijeme. Bude nutné, abychom se více poznali. Proto využijeme každé příležitosti k setkání a sblížení, které se nám nabízí. Poznávejme intenzivněji než dosud vzájemné své radosti, naděje, smutky a úzkosti. Takové poznání je základním předpokladem pro odstraňování i dnes existujících bariér mezi našimi národy, které dosud přetrvávají v myslích mnoha lidí. Teprve pak budeme dobrými sousedy uprostřed sjednocující se Evropy.

Prohlášení za naši farnost podepsali Pater Bedřich Vymětálík, Václav Eliáš a Jakub Hradec. Za Sbor Církve československé evangelické v Praze 4-Braníku Luděk Rejchrt a Ing. Pavel Novotný.

Láska unesla všechno

O půlnoci prvního farního plesu si vzal slovo sborista a žalmista Václav Eliáš, místopředseda farní rady, a vyběhl přítomné, aby své pocity vyjádřili – jak jinak než ve zpěvu. Jen málokdy hostil Kulturní dům na Novodvorské tak veleslušnou společnost, tak vroucí pěvce a sotva kdy s takovým repertoárem. Všichni povstali a sálem se jako hymnus neslo „nic nežádáme, jenom to samé, aby nás Pán Bůh miloval...“ Muselo to být slyšet i v nebi, a tak snad při druhém, a chtěli bychom říct už tradičním farním plesu

– v příštím tisíciletí – nás bude provázet stejná píseň.



Náš přímluvce v nebi

Po dlouhé těžké nemoci doputoval v sobotu 8. července náš duchovní otec Vladimír Rudolf v Kněžském domově sv. Václava ve Staré Boleslavi k bráně věčnosti. O týden později zaplnila lhotecký kostel půltisícovka vděčných farníků, aby se společně se 34 kněžími a 5 jáhny zúčastnili zádušní mše, celebrowané pomocným biskupem pražským Václavem Malým. Evangelium přečetl symbolicky jáhen Karel Stád-

ník, který za duchovní podpory V. Rudolfa vytvořil ojedinělou křížovou cestu právě pro lhotecký kostel. „Buďte připraveni, neboť Syn člověka přijde v hodinu, kdy se nenadějete...“ Ano, otec Vladimír odešel zaopatřen sv. svátostmi a připraven celým svým šlechtěným životem.

Promluvu při pohřebním obřadu pronesl blízký přítel zesnulého mons. Antonín Bradna.

pak svatostánek je uprostřed – v Mariině srdci. 3. Zároveň má svatostánek tvar královské koruny – Marii učinil královnou právě Kristus, který se z ní narodil. Logo zároveň splňuje výtvarné požadavky jako jednoduchost, čitelnost i v malém provedení, možnost černobílého zpracování (v originále je modré M a zlatá koruna).

Jan ŠILHAVÝ

(Komentář autora vítězného návrhu loga farnosti.)

2001

Nová tradice v naší farnosti?

Na Hod Boží vánoční se v kapli sv. Václava, hned po hlavní mši svaté, poprvé sešli farníci k přátelskému posezení, aby místo přešlapování před kostelem, si v teple u prostřeného stolu mohli popovídat a poznat se i z té neformální stránky běžného setkávání.

„Pozvání jsme přijali s radostí,“ řekla za ostatní Halka Korcová. „Možná, že jsme tentokrát v atmosféře dobré vůle společně víc pili čaj a vánočně se na sebe usmívali. Příště budeme mít odvahu začít si povídat a vzájemně se trochu víc poznávat.“

Žijí mezi námi **Paní Ludmila Crhová má letos 92**

Sedává na levé straně před oltářem, s kašmírovým šátkem na hlavě a letos bude mít 92 let. „Jsem už stařena,“ říká bodře paní Ludmila Crhová, ale její veselá a vnímavá oči, dveře do pohodové duše, prozrazují něco jiného. Na nedělní mši

svatou chodí asi naše nejstarší farnice pěšky. Z Novodvorské, kde bydlí u svého syna, je to zejména za špatného počasí hezký kousek cesty.

(Snaha o otevření nové rubriky, abychom se více poznávali.)

Dětský karneval

Vzpomínáte si ještě, do se dělo 20. února? Samozřejmě, konal se náš farní karneval svatého Františka z Assisi. Sešla se nás strašná spousta. Nejdřív jsme se odívali na pohádku Darovaná radost, kterou pro nás nacvičila Jana Šilhavá s dětmi z náboženství. Následující scénka o sv. Františkovi se také povedla. Ale hlavně jsme v ní poznali, kdo to vlastně sv. František byl a jak dospěl k tomu, že v životě jsou mnohem důležitější věci než peníze a hospody. Po obou scénkách děti soutěžily, hrála jim k tomu hudba a bylo veselo. Odměnou za splnění úkolů byly dárečky a pak se ve vedlejší tělocvičně tančilo. Loučili jsme se společnou

modlitbou. Zase jsme poznali spoustu nových dětí. Chtěla bych poděkovat všem, kteří nějak pomohli s organizací a pochválit děti (nebo rodiče?), že měly moc hezké masky.

Lucie ŠÁRKOVÁ

(Příspěvek na stránce Věnováno dětem, která se stala pravidelnou součástí Věstníku.)



Logo naší farnosti

Zkoušel jsem ztvárnit iniciálu Panny Marie, jak ji známe z mnoha kostelů. Je to velké písmeno M, zdobené tak, že obsahuje všechna písmena slova Maria. Jedna skica se nápadně podobala našemu hlavnímu oltáři. Se svou ženou jsme pak

společně dotáhli tuto myšlenku, přes řadu obměn až k tomuto návrhu.

Líbí se nám, že je v něm obsažena řada myšlenek: 1. Panna Maria dominuje našemu kostelu – je jí zasvěcen. 2. Přijmeme-li myšlenku, že v oltáři je skryta iniciála M (Maria),

Výstava o životě a díle kardinála Josefa Berana

V kapli Božského Srdce Páně byla na několika putovních panelech instalována dokumentace o životě a díle 33. pražského arcibiskupa, kardinála Josefa Berana. Narodil se dva dny před koncem roku 1888 v Plzni a zemřel v roce 1969 v Římě. Pohřben je v bazilice sv. Petra.



K výstavě jedna osobní vzpomínka. Před pěti lety se poutníci lhotecké farnosti zastavili u hrobu otce kardinála s kyticí živých chryzantém od ctihodných karmelitánek z Hradčan. V podzemním labyrintu na toto místo všechny neomylně dovedl otec Vladimír Rudolf. „Vemte pana kardinála útokem, všechno svěťte do jeho rukou a on vám pomůže,“ řekl tehdy. „Sám jsem se o tom mnohokrát prakticky přesvědčil. Mám doma na stole jeho obrázek a jsem s ním stále... On nám vždycky ve škole říkával – ten náš dobrý český lid. Náš národ není k odsouzení, ale často bývá sveden. Také my bychom to měli opakovat a mít druhé rádi. Nestěžujme si, ale sami dávejme dobrý příklad...“

(ZP)

Pouť do východního Německa

Malá skupina poutníků z lhotecké farnosti spolu s farářem B. Vymětalíkem vykonala 15.–17. září pouť do Klüschen Hagis a k Mariánskému dómu v Erfurtu. V bohatém programu byl také debatní kulatý stůl. Na závěr bohaté diskuse nám bylo

umožněno předat panu biskupu Wankemu dárek naší farnosti a přečíst poděkování německým katolíkům.

Vážená Excelence, milý otče biskupe Joachime!

Kromě jiných, existuje jeden zvláštní účel naší pouti – chtěli bychom vyjádřit vděčnost českých katolíků věřícím vaší diecéze a zejména erfurtským biskupům za podporu a pomoc za dob NDR a ČSSR. Je nám velmi dobře známo, že řada českých kněží tehdy přijala tajně svá svěcení v Erfurtu. Pro obě strany to bylo riziko, ale pro katolickou církev u nás důležité znamení a svědectví věčnosti a nesmrtelnosti církve našeho Pána. To by nemělo být nikdy zapomenuto, proto jsme sem také dnes přijeli...

Jako malou pozornost vám předáváme kalendář naší farnosti a vídeokazetu o křížové cestě v našem kostele na Lhotce. Věříme, že křížovou cestu pochopíte také jako malý důkaz toho, že se tehdejší „tajná činnost“ erfurtských biskupů vyplatila.

Václav ELIÁŠ



Nová farní rada

Přestože ve dnech 13. a 14. dubna přistoupilo k volebním urnám podstatně méně voličů než poprvé, věříme, že těch 416 platných hlasů vyjádřilo reprezentativní názor i za ty ostatní z naší farnosti.

V nové farní radě si nejvíce přejeme Pavla BURIANA (357 hlasů), Marii ŠÁRKOVOU (297), Jakuba HRADCE (292), Věnceslavu SVOBODOVOU (273), Evženu ŠÁRKU (272) a Janu ŠILHAVOU (266).

Kromě toho P. Bedřich Vymětalík využil svého práva sám jmenovat ještě další členy farní rady. Rozhodl se pro Tomáše HROUDU, Hanu STEHLÍKOVOU a Zdeňka PEJČOCHA.

Doprovodí někdo Marii do kostela?

Dlouho před tím, než lhotecké zvony rozeslaly do krajiny pozvání na mši svatou, Marie Macků krok co krok, s berličkami v ruce a velkými bolestmi v zádech, vycházela z Domova důchodců v Sulické ulici, aby nezmeškala bohoslužbu. Těžce usedla do přední lavice na pravé straně kostela a v tu chvíli byla neskonale šťastná. „Věřím, že je tu vždycky se mnou živý Kristus,“ říkala.

Ale v poslední době se už na mši bez cizí pomoci nedostane. Zvedne se v našem kostele někdo z klekátká, aby naplnil slova modlitby skut-

kandidát věd, znalý pěti cizích jazyků, který v rámci projektu Spojených národů pracoval dva roky na Amazonce, kde se zajímal navíc o osudy českých misionářů.

„Sám dovedl být maličký. Teď je mezi námi velký, že přijal tu bezmocnost smrti. Ve své maličkosti ztrácel jistotu, ale teď může jako sv. Pavel říct: Vím, komu jsem uvěřil,“ byla prorocká slova kanovníka vyšehradské kapituly msgr. Vladimíra Vyhličky.

Jarmila KLINGEROVÁ je členkou farní rady z titulu členky sekulárního institutu Společenství Panny Marie na cestě a František MARTINEK jako jáhen.

Biřmoval otec kardinál

Otec kardinál Miloslav VLK při udílení svátosti biřmování v našem kostele byl opět svědkem mimořádného zájmu farníků, kteří v hojném počtu přišli posílit modlitby a sliby biřmovanců, ale také popřát pražskému arcibiskupovi k jeho sedmdesátinám. Ten požehnal živé farnosti i našemu otci Bedřichovi – k práci dobrého pastýře i k jeho třiačtyřicetinám.

kem? Aby vyjel v Domě důchodců do třetího patra, zaklepal na dveře 307 a nabídl překvapené paní Macků doprovod do kostela?

Naši farníci nezklamali. Přihlásilo se hned několik obětavých, kteří si rozdělili služby a při každé příležitosti naložili paní Marii do auta, aby ji přiblížili k bohoslužbě, která byla pro ni vším.

(Dnes už jim to může paní Macků vrátit přímlyvami osobně u nebeského Otce.)

P. Bedřich vikářem DESET LET KNĚŽSTVÍ

Pražský arcibiskup Miloslav Vlček jmenoval našeho otce Bedřicha Vymětalíka vikářem 3. pražského okrsku. Tento vikariát, jeden ze čtyř v Praze, má 30 kostelů a kaplí, 18 farností, 27 kněží, 4 jáhny a v duchovní správě působí ještě jeden laik. Jde o roz-

sáhlu oblast od farnosti sv. Ludmila a Nejsvětějšího Srdce Páně na Vinohradech, farnosti sv. Petra a Pavla na Vyšehradě, po farnost Neposkvrněného Početí Panny Marie ve Strašnicích, far-

(pokračování na str. 16)

2002

Bůh odvolal Václava Eliáše ODEŠEL A PŘECE ZŮSTAL

Přes naše usilovné modlitby a prosby přímluvců svíce křehkého života našeho Václava Eliáše zhasla – symbolicky právě v den jeho 68. narozenin. Snad aby byla ještě zjevnější Boží láska k dobrému služebníku, kterého povolal k sobě.

„Bůh ho odvolal uprostřed práce a plánů. Musíme se před jeho rozhodnutím sklonit, i když je to těžké, protože jsme našeho Václava měli rádi. Přejme mu nový domov v Božím království, pro které tolik pracoval,“ řekl při zádušním rozloučení otec Bedřich Vymětalík.

Václav Eliáš byl charismatickou osobností. Přirozená důstojnost, zbožnost, hluboké vzdělání a životní moudrost, lidská přístupnost k naslouchání, schopnost brilantně se vyjadřovat, všeobecná píle a solidnost, povzbuzující milý úsměv při setkávání neskrývající lásku k bližnímu a konečně sametový tenor mířící k nebi při žalmech – tak nám zůstává ve vzpomínkách.

Životem krácel jako ten nejmenší. Přitom uznávaný inženýr geologie Československé akademie věd,

nost sv. Jakuba Staršího v Petrovicích a dokonce farnost Věch svatých v Uhříněvsi. Samozřejmě také o všechny farnosti v okolí našeho lhoteckého kostela.

Druhou významnou událostí je desetileté výročí kněžství, které P. Bedřich dovršil v pátek 13. prosince. Je tedy hned více důvodů k tomu, abychom našemu milému pastýři jménem vděčných oveček blahopřáli a vyprošovali Boží požehnání a hodně síly a trpělivosti v jeho nelehké službě.



Pomozme, aby přežila (aneb i P. Rudolf by to udělal)

O tíživé finanční situaci naší církevní mateřské školky jste se dozvěděli již z předprázdninového Věstníku. Ráda bych na článek Přežije Studánka rok 2004? navázala.

Proč se za Studánku tolik bijeme? O významu této školky pro výchovu příští generace a duchovním vlivu na okolní sídlištní komunitu se již hovořilo. Uvědomujeme si také, že těchto oáz pozitivních duchovních hodnot na mapě stále ubývá, ať už absolutně, nebo i relativně k poměru přibývajících byznys center a spotřebitelských rájů. Pro velké firmy ovládající trh jsme zcela nezajímavým objektem sponzoringu. Studánku nechceme nechat padnout také proto, že nám záleží na tom, jak bude vypadat náš svět v budoucnosti.

Byl to právě P. Rudolf, od koho jsem nápad mít vlastní církevní školku slyšela poprvé, a to hned na Silvestra 89, který jsme jako studenti slavili na faře. Byla to doba velkého entuziasmu. Ani jsme netušili, jak složité to bude. Ale P. Rudolf, jak jsem ho znala, by se o záchranu školky alespoň pokusil. A náš současný kněz, P. Vymětalík, se k těmto našim snahám staví také výtečně vstřícně. Oběma patří náš dík za podporu Studánky, ale ruku k dílu musíme přiložit všichni...

Číslo účtu ČMŠ Studánka: 188553642/0300.

**Za studánkovské rodiče
Jitka BARTOŠOVÁ**

(Spojené síly za záchranu Studánky zabraly a školka přežije!)

2003 Ing. Jiří ŠILHAVÝ

Žili mezi námi

Možná vás překvapilo, že se již v našem kostele nepotkáváte s panem ing. Jiřím Šilhavým. V červnu by oslavil 77. narozeniny. Málokdo o něm věděl, že ve svých 21 letech konvertoval díky příteli a svému důkladnému a poctivému přístupu k životu. Přivedl do katolické církve také svou rodinu. Před 43 lety byl jedním z prvních obyvatel sídliště Novodvorská, kde také pracoval ve Výzkumném ústavu A. S. Popova jako řídicí výzkumný pracovník v oboru polovodičů. S manželkou vychovali tři děti a těšili se z deseti

vnoučat. I v důchodu byl stále činný. Týden před Vánoci mu byl voperován kardiostimulátor. Hned po návratu z nemocnice se podílel s manželkou na přípravě obnovy manželského smlouby na svátek Svaté rodiny. Pro nás, kteří jsme se této přípravy zúčastnili, jejich svědectví nad slovy „ponesu s tebou všechno dobré i zlé až do smrti“ získává v kontextu jeho odchodu nový a hlubší význam. Zemřel neočekávaně v neděli, v poslední den vánoční doby.

(JŠ)

Na chaloupku

Léto se nám kvapem přiblížilo a my opět zveme všechny děti ve věku 6–15 let na letní chaloupku se všemi hrami, výlety, koupáními a tábory. Tradičně se bude konat první dva týdny v srpnu, letos ve dnech 3.–16. 8. Přihlášky na chaloupku si

můžete vyzvednout v sakristii. Pak bude následovat informační schůzka s rodiči. Na všechny děti se moc těšíme.

**Za OS Casula – připravující
tým starších kamarádů**

Eucharistie je největším darem

Na setkáních maminek v letošním roce postupně procházíme mší svatou. Jako vodítko nám slouží knížka Žít mší svatou od M. Nowaka. Postupně jsme došly až k bohoslužbě oběti.

Eucharistie je především svatou obětí vykopení. Kněžství Božího lidu zde dosahuje svého vrcholu. Přináší oběť Bohu. Je to v první řadě oběť díkyvdání. Eucharistie nám chce ukázat Boží lásku a všechno to, co pro nás Bůh z lásky vykonal, a chce nás naučit vděčnosti, které musí odpovídat projevy vděčnosti v každodenním životě. Právě

vděčnost je doceněním daru a povzbuzuje rádce.

Jedná se o oběť velikonoční. Tak, jako Izraelité potřeli krví beránka veřeje svých domů, učedníci přijali tělo pravého Beránka a „dveře jejich úst byly pomazány jeho krví“. Totéž platí i pro nás. Smrt je přemožena. „Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný“ (J 6,54–56).

(JŠ)

(Jedna z dalších aktivit farnosti, která si našla stálý okruh spřízněných duší.)

Z návštěvy apoštolského nuncia MARIE KRÁLOVNOU MÍRU SRDCE

Mimořádnou událostí v životě naší farnosti byla osobní návštěva apoštolského nuncia arcibiskupa Erwina Josefa Endera u příležitosti 66. výročí posvěcení lhoteckého kostela. Také pro monsignora bylo velkým potěšením celebrovat mši u nás. Shodou okolností to bylo jeho vůbec poslední vystoupení v České republice, protože bezprostředně po té byl Svatým otcem jako špičkový diplomat a muž smíru jmeno-

ván novým papežovým reprezentantem v Německu.

* * *

Některé myšlenky E. J. Endera, který byl podle tradice zároveň doyenem pražského diplomatického sboru

I když se na této mši svaté setkáváme možná poprvé, přesto nejsme cizinci. Spíše se cítíme navzájem známí a spojeni jako členové jedné a téže velké rodiny, celosvětové církve, v níž jsme v Kristu všichni bratry a sestrami. I jako zástupce Svatého otce v této zemi se cítím ve vaší farnosti přímo doma. Kostel je vlastně stejně starý jako já a slaví spolu se mnou 66. narozeniny! Pro mne o důvod víc být zde a oslavit tuto slavnost spolu s vámi.

Aniž bychom se znali, měli jsme spolu již dřív cosi společného – totiž díky výtvarníkovi Karlu Stádníkovi,

autoru působivé křížové cesty. Na apoštolské nunciatuře mu vděčíme za oltář a ambon v naší kapli. Už při jednom z našich prvních setkání mi věnoval knížečku o této křížové cestě.

* * *

Milí bratři a sestry, buďte si neustále vděčně vědomi toho, že jste farností Matky Boží. Farní společenství nemůže mít žádnou větší ani slavnější patronku než Marii. Maria je a navždy zůstane nejuctívanější a v modlitbě nejvzývanější světící mezi svatými církve. Marie je nejsvětější ze všech svatých. Je bez poskvrny počatá, která nikdy nebyla dotčena hříchem. Stojí nejbliže Kristu, neboť je jeho Matkou a zároveň se stala jeho nejvěrnější učednicí. Maria je naší nejmocnější přímluvkyní u Božího trůnu.

PRÁVNÍ OKÉNKO

VYDĚDĚNÍ

...Protože píšu pro křesťanský Věstník, chci k této kauze ještě připojit několik slov. Občanský zákoník se snaží velmi pregnantně ošetřit tento institut. Přesto je na místě připomenout pro současnou dobu velmi aktuální a důležitý fenomén, a tím je ODPUŠTĚNÍ. To by měl mít každý zůstavitel na mysli, než začne hledat důvody vydědění.

Dovolte mi opět citovat secesního umělce Alfonse Muchu z jeho Le Pater – Otčenáš:



A odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům.

Člověk obdařený potravou pro hmotný i duchovní život pak poslechne své Svědomí, obrátí se k sobě rovným a začne se učit přistupovat k bližnímu s touž Láskou, kterou je prodchnut i jeho nitro. Jakmile z Vůle svého nesmrtelného Učitele ovládne neblahou sílu svých primitivních pudů, naučí se též chápat základní zákon Odpuštění a bude se jím řídit.

JUDr. Dalibor ČERTOK

(K pilným dopisovatelům Věstníku přibyl erudovaný právník, který má paragrafy v malíčku a nad to se umí nad každou kauzou povznést srdcem křesťana a přidat k právu ještě slovo do duše...)

z 67 čísel Věstníku vybral ZP

2004 Dopis od Francise

Drazí z farní charity Lhotka, jsem Francis Ssenyonjo, jsem velmi rád, že se s Vámi mohu setkat prostřednictvím tohoto dopisu. Dovolte mi, abych Vás pozdravil, Vás a Vaše přátele. Děkuji mnohokrát, že jste si mě vybrali z velkého počtu dětí, které hledají pomoc. Ukazuje to na velkou lásku ke mně. I já Vás chovám v srdci a často se modlím za Vás úspěch, štěstí a zdraví. Také slibuji, že se budu snažit ze všech

sil, aby náš vztah přinesl mnoho ovoce.

Krásný čas Vánoc, které se blíží. Přeji Vám mnoho požehnání po celý nový rok.

Bye - bye

Váš s láskou Ssenyonjo Francis

(Náš adoptovaný chlapec všechny potěšil také kresbičkami z exotického prostředí – jdu do školy, čtu si pod stromem...)

Lidé z našeho kostela JIŘÍ SŮVA

Co jste zažil jako novinář nejzajímavějšího?

Největším „dobrodružstvím“ mého novinářského života bylo svatořečení Anežky České. Nejen proto, že jsem, dokud se nevzneslo letadlo, nemohl uvěřit, že se do Říma dostanu, ale i kvůli úžasné práci. Při kanonizaci jsem sbíral poznatky a dojmy pro reportáž, kterou jsem měl napsat do vánočního čísla Naší rodiny. Při tom jsem musel „napovídat“ kolegyni z LD, která, i když byla vynikající novinářka, liturgii nerozuměla. A při tom jsem se snažil něco z té slavnosti mít i duchovně. Po návratu do Prahy mi vyvstal problém, jak reportáž napsat, protože skupina římských cikáňat mi ve snaze ukrást náprsní tašku, ve zmatku, který záměrně vyvolala, místo peněženky sebrala brýle na čtení, bez nichž jsem byl nemožný.

(Jiří Sůva, zkušený novinář, je autorem zajímavých rozhovorů s členy farní rady, kněžími a známými osobnostmi a zároveň přepočlívým korektorem Věstníku.)

Balónky

To byla skutečná novinka a nádherné završení karnevalu. Balónky naplněné heliem, vznášející se k obloze a uzašlý pohled na děti, ale i dospělé, kteří za nimi hledí a přemýšlejí, kde bude ukončena jejich pouť. Balónky, které nesou cedulku se jménem každého dítěte a zpětnou adresu na náš kostelík. Balónky, jejichž pouť skončí někde v Čechách nebo Německu anebo třeba v Atlantickém oceánu. Ze všech těchto míst při troše štěstí poputují zpátky na naši farnost cedulky „dětské radosti“. První už se vrátil – až z Ukrajiny!

(zpravodajství z dětského karnevalu)

MOUDROSTI PŘEDÁVANÉ STALETÍMI

- Buď opatrný ve svých záležitostech, neboť svět je plný darebností. Nenechávej se jimi zaslepit.
- Mnoho lidí zápasí o veliké ideály, ale všude najdeš obyčejný život plný hrdinství.
- Jsi dítětem vesmíru neméně nežli stromy a hvězdy. Máš právo být zde. Ať je ti to jasné či ne, vesmír se nepochybně rozvíjí tak, jak má.
- Buď v míru s Bohem, ať si ho jakkoliv představuješ a ať jsou jakékoliv tvé úkoly a usilování.
- V hlučném zmatku života udržuj mír ve své duši. I se vší nepravostí je to přesto krásný svět. Pokoušej se být v něm šťastný.

Historický text ze 2. století po Kristu nalezený ve starém chrámu sv. Pavla v Římě



PRÁVNÍ OKÉNKO

OBČAN VERSUS PRÁVNÍ ÚKON

Právní úkon v občanském právu je projev vůle směřující za okolností, za nichž byl učiněn, k právnímu následku v podobě vzniku, změny či zániku občanskoprávních vztahů. Bez v ů l e (psychický subjektivní prvek) směřující ke způsobení právního následku, právě tak jako bez jejího projevu v objektivizované formě ve vnějším světle, nelze o právním úkonu hovořit. Není při tom rozhodující, je-li vůle projevena ústně, písemně nebo mlčky.

Občan versus právní úkon v praxi (jeden příklad z mnohých):

Po skončení jednání na přestupkovém oddělení Městské části Praha 4, v roce 2004, úředník sepsal protokol, který všichni účastníci podepsali. Vznikl tedy právní úkon v písemné formě. Na žádost účastníka o předání jednoho vyhotovení – stejnopisu protokolu – tento úředník nabízí pouze jeho opsání. Na námitku odkazuje na Zákon o správním řízení (Správní řád) č.71/1967 Sb. Ten ještě v roce 2004 stále platil.

Dostalo se mu poučení, že tato norma, která byla vyhlášena za hluboké totality je sice platná, ale její účinnost prakticky nulová. Zejména z pohledu občanského práva. V demokratickém a svobodném státě platí: položí-li občan svůj podpis na jakýkoliv právní úkon, a to v řízení u orgánu státní správy, orgánů čin-

ných v trestním řízení, justici, je to jeho právní úkon, tedy úkon občana, který má nezadatelné právo na jedno vyhotovení – stejnopis (originál). Neexistuje žádný právní důvod mu toto jedno vyhotovení odepřít.

Jak tedy nahlížet na chování tohoto druhu úředníka?

Jedná se o nevědomou, vědomou nedbalost nebo o cílený úmysl?

Každá z těchto otázek má svou odpověď ve vztahu k projevu svobodné vůle a jejího zneužití. V letošním roce byla konečně vyhlášena kodifikace této normy v úplném znění, tedy nový Správní řád s účinností od 1. ledna 2006. Věřme, že podobný druh úředníků si tuto normu alespoň přečte.

Doslov:

Víra nám říká, že Bůh má dost moci, lásky i milosrdenství, aby odpustil každý hřích. Mám za to, že jednu věc však Bůh natolik respektuje, že jí nechává bezmezný prostor – a to je lidská svoboda. Kdyby člověk vědomě stavěl svou svobodnou vůli proti vůli Boží, věřím, že nakonec Bůh řekne: „Buď vůle tvá...“ Stejně tak, jako občan projevuje svou svobodnou vůli ve svobodném státě. Svoboda, odpovědnost, víra, trest, odpuštění – to jsou podle mě kategorie, které z pohledu víry jsou navzájem bytostně spojeny.

JUDr. Dalibor ČERTOK

NABÍZÍME VŠEM

- ✓ **Výuka náboženství podle věkových kategorií** – každou středu 15.30 – 17.15
- ✓ **Zamýšlení nad Písmem sv.** – úterý 19–20
- ✓ **Setkání maminek s dětmi** – každé sudé úterý od 9.00
- ✓ **Setkání náctiletých** – v pátek od 19.00
- ✓ **Přednášky Farní akademie** – zpravidla jedna neděle v měsíci od 16.30
- ✓ **Setkání skupiny pro pomoc potřebným** – první pátek v měsíci v 15.45 v kapli sv. Václava

- ✓ **Pozvání na čaj pro seniory** – každé druhé úterý od 15.00
- ✓ **Zkoušky chrámového sboru** – každé úterý od 20.00 – 22.00 Hledáme posily do všech hlasů, věk, ani profesionalita nerozhoduje!
- ✓ **Nedělní čaj pro mladé SPOLČO** – v neděli od 19.30 (slavíme narozeniny...)
- ✓ **Dětská mše svatá** – první neděle v měsíci
- ✓ **Farní zájezdy na poutní místa** – pestrý cestovní kalendář příště

Kostel Panny Marie Královny míru

ADRESA

Římskokatolická farnost u kostela Panny Marie Královny míru
Ve Lhotce 36
142 00 Praha 4-Lhotka
Telefon: 241 490 910
Internet: www.lhotecka.farnost.cz
e-mail: lhotecka.farnost@seznam.cz

POŘAD BOHOSLUŽEB

Ne	– 8.00, 10.00, 18.30
Po	– 8.00
Út	– 18.30
St	– 8.00
Čt	– 8.00
Pá	– 15.00, 18.30
So	– 16.00

UDÍLENÍ SVÁTOSTÍ

Svátost křtu se zpravidla uděluje v sobotu odpoledne a v neděli dopoledne, na přání kterýkoliv den. Je třeba se včas ohlásit na farním úřadě.

Svátost oltářní je možno přijímat dvakrát denně při mši svaté, na požádání i jindy.

Svátost smíření – sv. zpověď – lze přijmout před každou mší svatou, na požádání kdykoliv.

Svátost pomazání nemocných, spolu s pokáním a přijetím Těla Páně, je třeba ohlásit v sakristii, ve spěšném případě telefonicky. To platí i o ústavu Domov důchodců i o Fakultní Thomayerově nemocnici v Krči.

Svátost manželství je třeba ohlásit duchovnímu správci alespoň tři týdny předem.

VÝSTAV NEJSVĚTĚJŠÍ SVÁTOSTI OLTÁŘNÍ

Každé úterý od 17.00 do 17.30 s výjimkou července a srpna.

VÝUKA NÁBOŽENSTVÍ

Probíhá ve středu, od října do května, ve skupinách podle věku.

DĚTSKÁ MŠE SVATÁ

Do června první neděle v měsíci v 10.00 hodin.

POZVÁNÍ NA ČAJ

Každé druhé úterý v měsíci od 15.00 hodin v kapli sv. Václava pro dříve narozené a všechny, kteří nechtějí být sami.

POMOC POTŘEBNÝM

Možnost setkání se skupinou pro pomoc potřebným vždy 1. pátek v měsíci v 15.45 v kapli sv. Václava. Tel. 241 494 435.

FAKULTNÍ THOMAYEROVA NEMOCNICE V KRČI

V kapli sv. Václava mše sv. se střídá s bohoslužbou slova vždy ve středu v 16.00 hodin.

DOMOV DŮCHODCŮ V SULICKÉ ULICI

Ve čtvrtek v sudém kalendářním týdnu v 15.00 hodin mše svatá.

FARNÍ KNIHOVNA

Každé úterý od 17.00 do 18.30 s výjimkou července a srpna.